XVI. évfolyam 26. szám Ára: 1 forint 1960. június 30

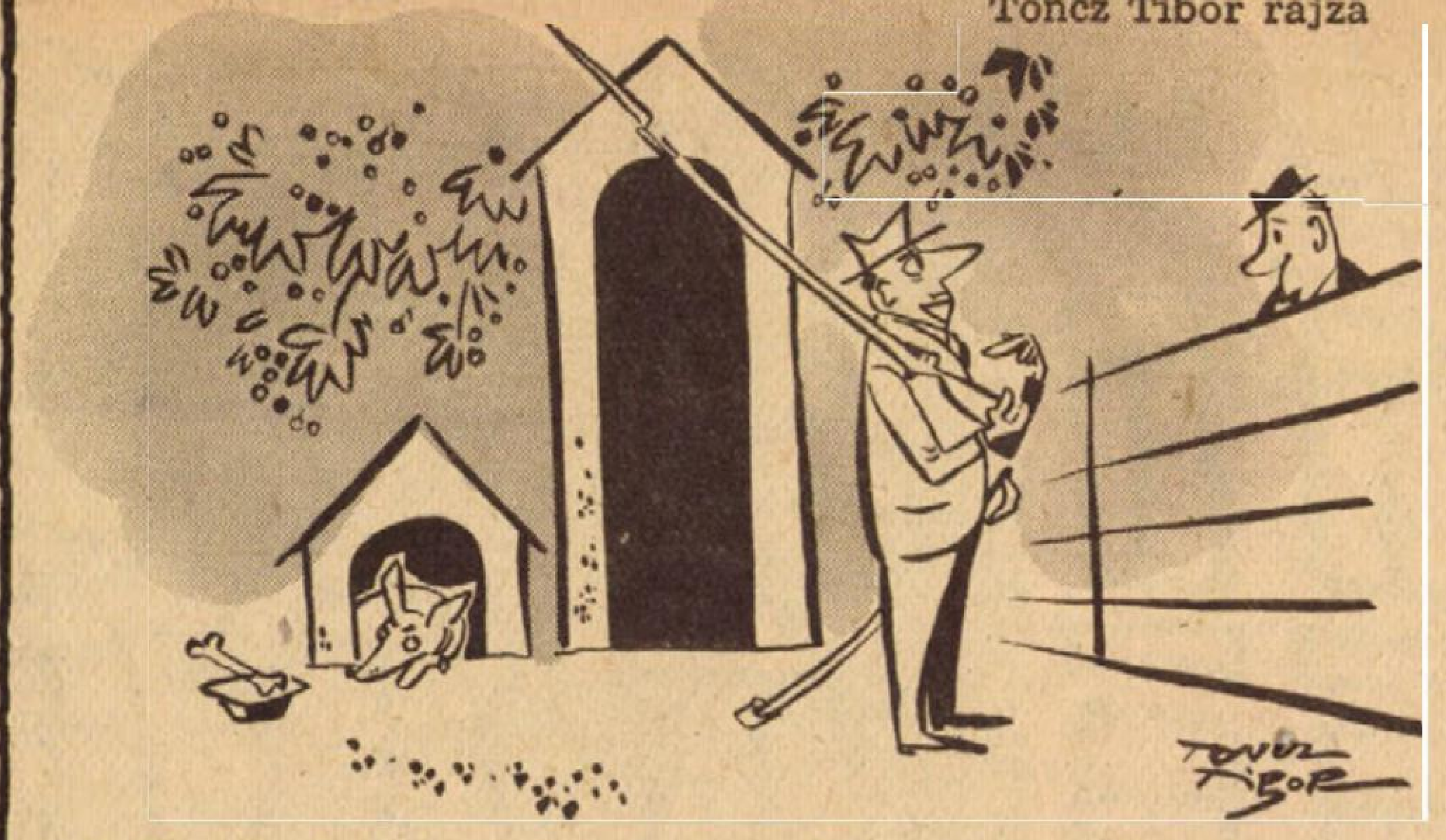

Várnai György rajza

— Erre az ijedtségre iszunk egyet!

Cseresznyeérés idején

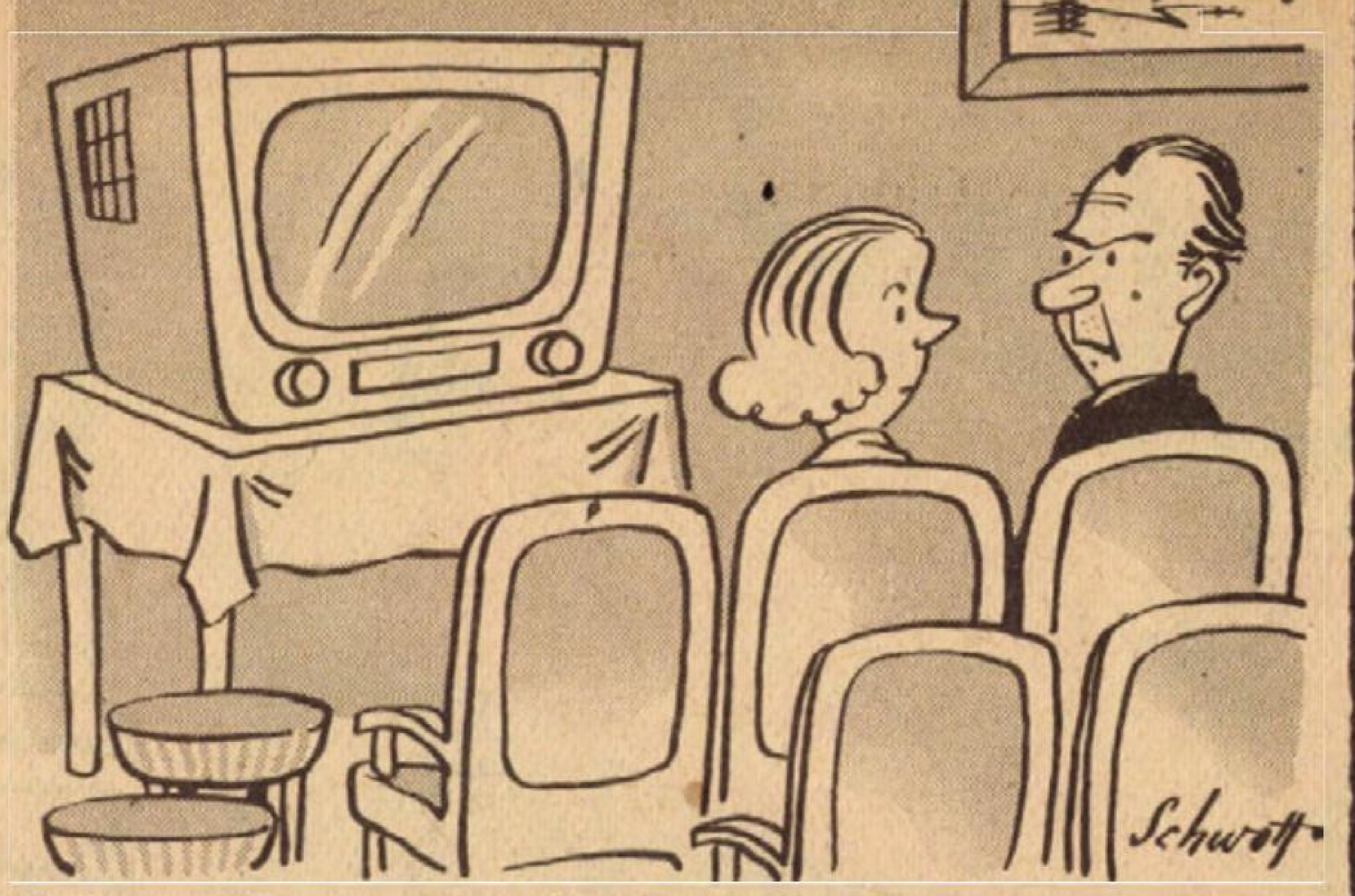
Toncz Tibor rajza

– Fajkutyának fajkutya, csak az a baja, hogy mélyenalvó.

Nem nagy titok

Schwott Lajos rajza

– Vajon miért nem jönnek át a szomszédok már hetek óta?
– Azt csak a televízió műsorszerkesztősége tudná megmondani.

Kulcs-regény

Beletört a kulcs a zárba.

A baj az volt, hogy én is bennrekedtem a lakásban. Aki volt valaha ketrecbezárt tigris, az megérti lelkiállapotomat. Muszáj volt kijutnom innen: egyrészt fél kilencre el kellett rohannom valahova, másrészt egyéb dolgom is volt. Tizennégyszeri telefonváltással sikerült meghatnom egy szakembert, aki 11 órára meg is érkezett. Szakemberem lakatosnak vallotta magát, de kiderült, hogy csak átképzett parkettázó. Viszont volt nála kalapács, tehát egyszerűen leverte a zárat az ajtóról és a zárral együtt tenyérnyi darabokban hullott le az ajtó fehér zománca is. Miután becsületszavát adta, hogy az ablakot nem szándékosan törte be, kifizettem 30 forintot a rombolásért és 20 forint prémiumot azért, mert parkettázó létére ilyen különleges munkára vállalkozott. Cserébe nyomban ajánlott valakit, aki megcsinálja a zárat és valakit, aki elvállalja a mázoló munkát.

Két nap múlva elkészült az új zár. Nyitott lakásomra addig felváltva két vagyonőr vigyázott 14 forint órabér és megfelelő prémium ellenében. A mázoló és az üveges egyszerre dolgozott az ajtón és így nem derült ki, hogy kettőjük közül ki rúgta fel a fehér zománclakkot, amely végigfolyt az előszobán és gazdag ornamentikával cifrázta ki a hallban elfekvő szőnyeget.

A takarítóvállalatra nem panaszkodom. A fehér zománcfolt egy részét ügyesen eltakarították, másik részét szellemesen bedolgozták a parketta erezetébe, aminek az a haszna, hogy a padló holdsütésben kísértetiesen csillog, sőt világít. Ezt szeretik a gyerekek. S mindez 10 forint órabérért. Viszont az egyik takarítónő férje szobafestő. A derék mester, mint leghűbb férj, délben ebédet hozott nejének és ha már ott volt, szétnézett a lakásban. Távollétemben körülbelül kétnégyzetméteres darabon leradírozta a falat. Hadd lássam, hogy festetnem kell, hiszen piszokban élek. Jó radírja lehetett, mert a parketta zárólécе mentén egy halom vakolatpor és malterhulladék jelezte a jó munkát. Minthogy csak az előszoba és a hall kitakarítására kötöttem megállapodást a takarítóvállalattal, a két takarítónő nem is avatkozott bele feldúlt szobám rendetlen állapotába. A két méteren tisztára radírozott fal zavarba hozott. Sokat pirultam miatta ismerőseim előtt, de kiváltképpen a malter és a vakolat hiányossága bosszantott.

– No, ezt magam is megcsinálom. – Gondoltam. Szereztem gipszet és bevakoltam a lyukakat, nyílásokat, repedéseket. Kiderült, hogy ehhez sem értek. Most már úgy nézett ki a szobám fala, mint a tenger a termopylei csata után. Mert az is borzasztó lehetett.

– Nincs vita, festetni kell! Az ember még a XX. században sem lakhat disznóólban! – jelentette ki a feleségem. Ebből rögtön tudtam, hogy baj van.

És csakugyan. Most festetünk. Egyenjogúság ide, egyenjogúság oda, nem engedhettem, hogy a feleségem cipelje a nehéz bútorokat. Ez férfi munka. Kiderült, hogy ehhez sem értek. A könyvszekrénnyel levertem a csillárt. Már vettünk újat 560 forintért, a fotel letört lábát pedig 120 forintért egy igazi asztalos csinálta meg. Csak a történelmi hűség kedvéért említem meg, hogy egy nagy kép kerete levétel közben széthullott erős kezeim között.

Ezek után feleségem határozott kívánságára: „Fiam, te ne szólj bele!" ultimátummal két hétre szállodába költöztem és ezzel takarékkönyvem tökéletesen kimerült.

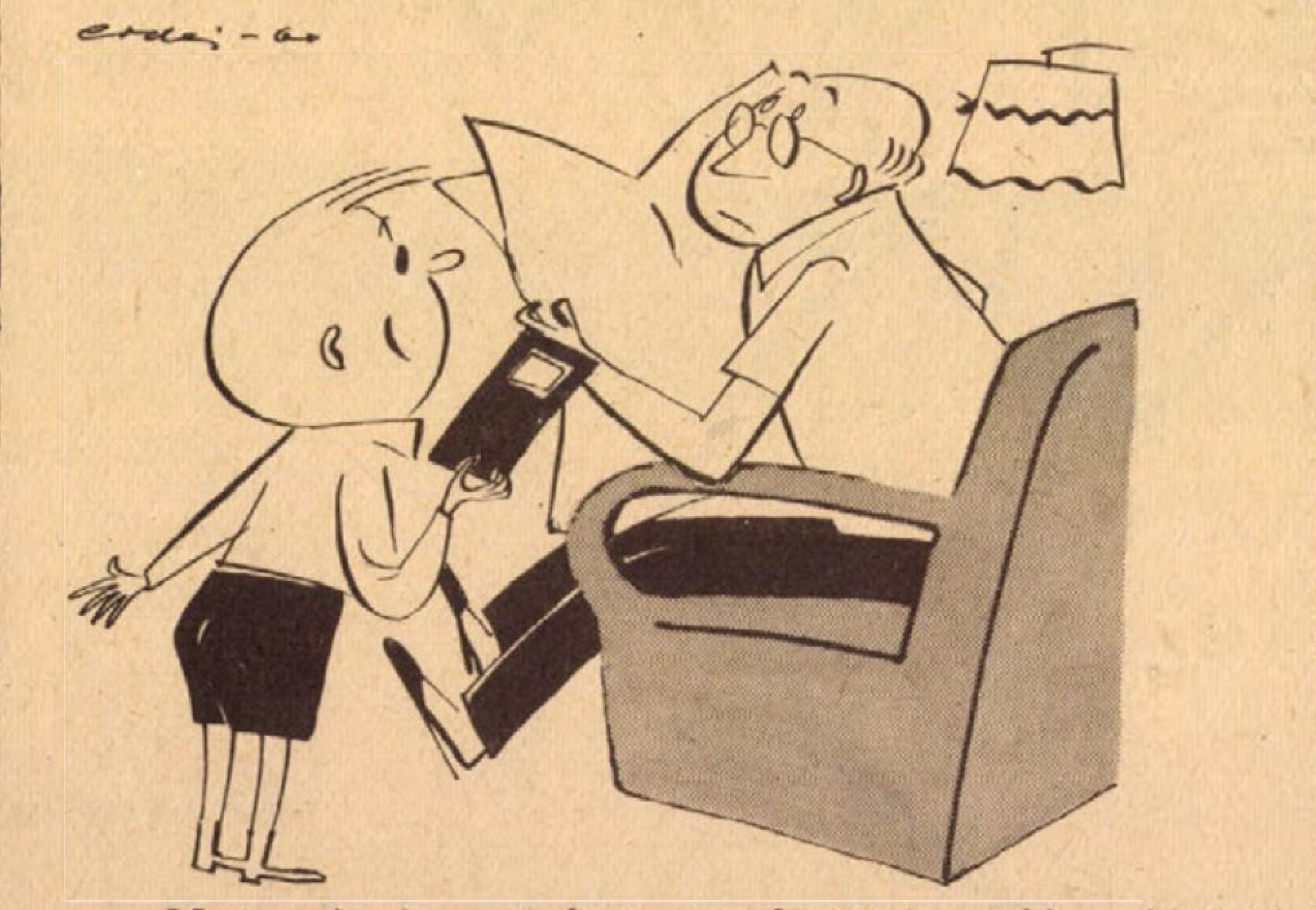
Tanulság: az ember ne az íróasztala kulcsát dugja be az előszoba ajtóba, akkor nem törik bele a kulcs a zárba, nem kell új csillárt venni, nem kell festetni, szállodába költözni és pénze mosolyogva kamatozhat az OTP védelme alatt.

Egyébként részvéttáviratok mellőzését kérem, különösen az éjszakai kézbesítők kíméljenek.

Szinetár György

Bizonyítvány-osztás után

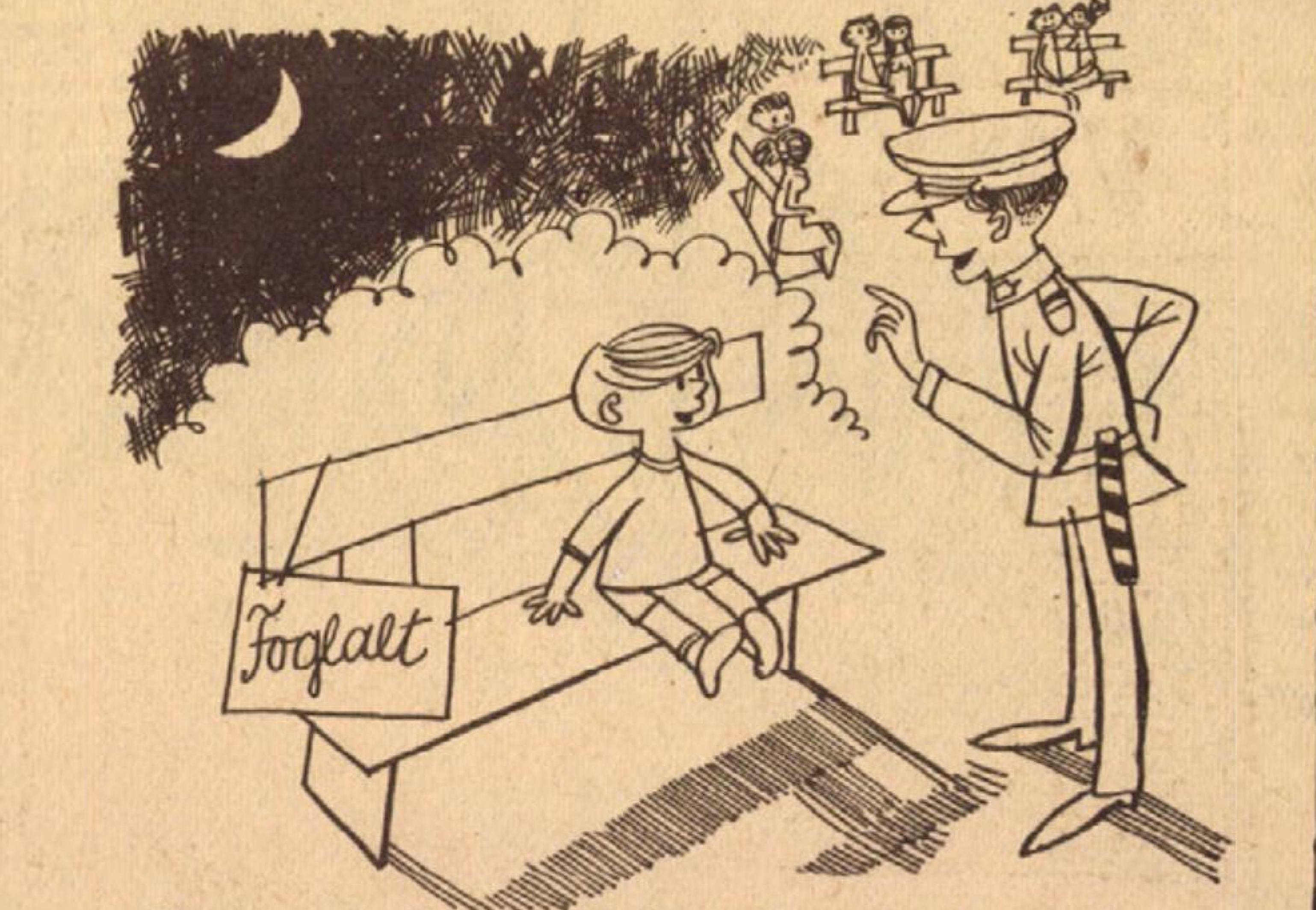
Erdei Sándor rajza

– Most még átmentünk, papa, de jövőre jobban fel kell, hogy készüljél a számtanból!

Előrelátó férfiú a szigeti „csúcsforgalomban"

Mészáros András rajza

– Hát te mit ülsz itt, kisfiam, ilyen későn este?
– Megvárom, míg nagy leszek!

Ezt olvastuk

Újdonság

Az Esti Hírlap hírt ad egy brit tengeralattjáróról, amely „a máltai vizeken kilőtt egy gyakorló löveget".

A tüzérségi tevékenységnek egészen újszerű formájáról értesültünk ezzel. Eddig ugyanis a *löveg* lőtte ki a lövedéket. Löveget kilövő tengeralattjáróról most hallottunk először.

Egy test két helyen?

A Magyar Ifjúság tuniszi képes riportjában csinos hölgy fényképét közli, és azt írja, hogy a hölgy, akit egy szállodában fotografálták le Tuniszban, Pascal Petit, a kitűnő filmszínésznő. Mily nagy volt meglepetésünk, midőn az Ország-Világ tanúsága szerint ugyanezt a hölgyet, ugyanabban a millióben mint madridi kocsmatölteléket fedeztük fel, az Ország-Világ „Franco-Spanyolország 1960" című riportjában. Most kíváncsiak vagyunk, hogy a lebuj névtelen látogatója csinált-e karriert, vagy talán Pascal Petit művésznő züllött el szerelmi bánatában?

Vakmerő kísérlet

„Jubile, a torkos elefánt születésnapja" című cikkében a Magyar Nemzet arról ad hírt, hogy Nórát, a csinos, barna, eladó sorba került mackót megpróbálják összeházasítani a vele egykorú fehér pajtásnőjével, Júliával.

Két nősténymedve házasságától mit remélhetnek az illetékes fórumok?

A hét legjobb vicce

Minden kommentár nélkül közöljük, mit írt a Nők Lapja:

„A mesés Nyugat azonban csak a csalódások sorozatát tartogatta számára. Megtanulta, hogy az „aki nem dolgozik, ne is egyék" csupán a gazdagokra vonatkozik."

Üzenetek

L. É. Film-Színház-Muzsika. Írásában háromezer kilós víziló-bébit említ. Ezt a háromezer kilót nem tudjuk elhinni. Kontra!

Kecskeméti Konzervgyár. Ringló-befőttjük címkéjén egy nagyon szép kékszilva látható. Lehet, hogy a ringlót szilvafáról szüretelik Kecskeméten?

Ország-Világ. Mexikó e pillanatban még nincs Dél-Amerikában, mint ahogyan azt Önök legutóbb egyik cikkükben állították.

Többeknek. Szóvá tették, hogy ebben a rovatban egy alkalommal „három hasábos" címről írtunk. Ez nem volt tévedés. A címek szélességét a szerkesztőségi nyelvhasználatban hasábokkal mérik. A háromhasábos cím tehát olyan címet jelent, melynek szélessége három hasábnyi.

Esti Hírlap. Olvastuk riportjukat a villanypóznának rohanó bikáról, de nem hisszük, hogy a vastag pózna hajlott erre-arra, mint a vékony nád. Elhisszük, hogy a pózna kidőlt, már azt kevésbé, hogy eltörött és semmiképpen sem azt, hogy hajlott erre-arra.

Egyremegy . . . ?

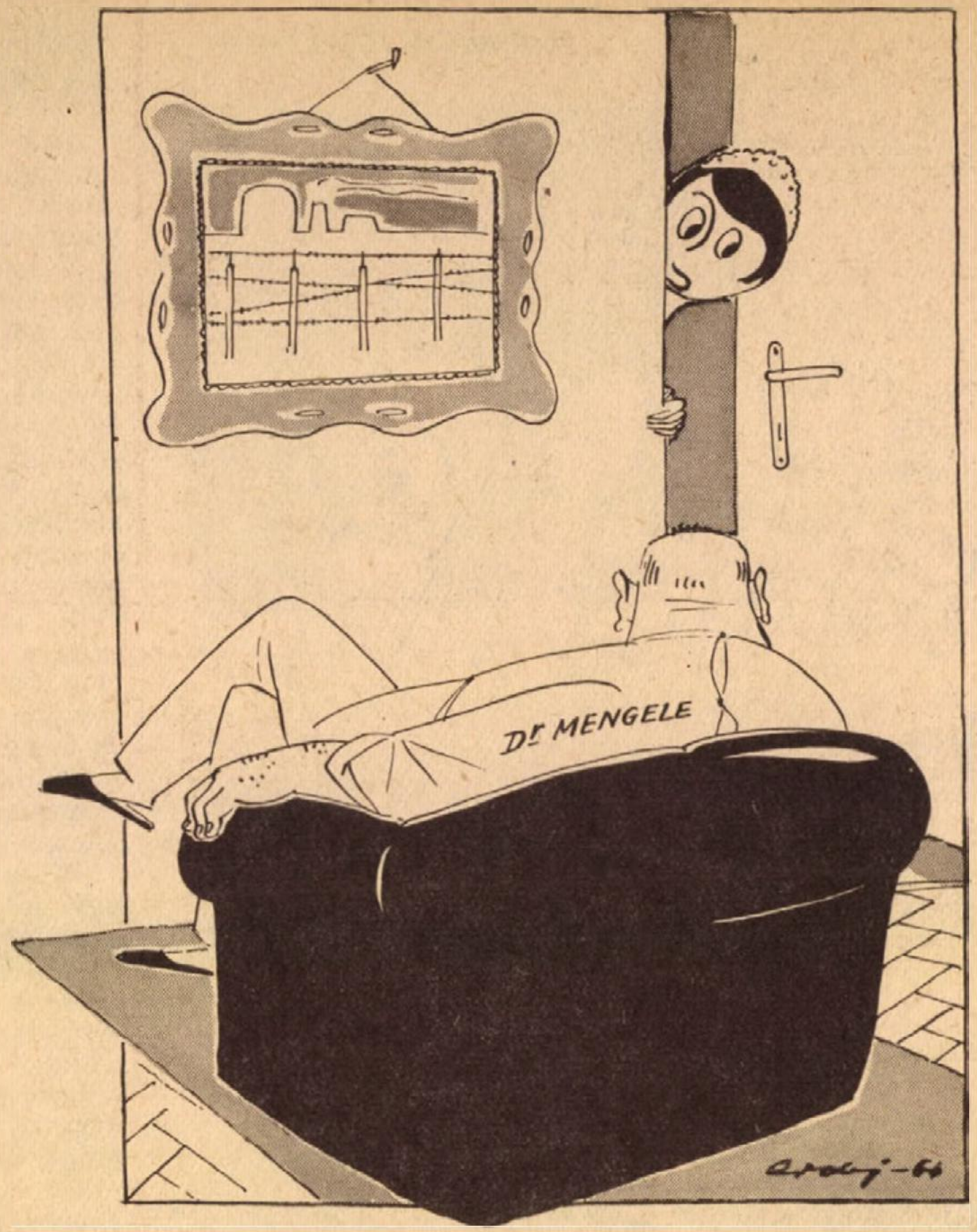
A Film-Színház-Muzsika június 10-i számában olvastuk a képaláírást: „Az 1938-ban készült Noszty-filmben Simor Erzsi játszotta Tóth Vilmát, Rajnay Gábor pedig az öreg Nosztyt."

A „Simor Erzsi" stimmolhat, de a „Tóth Vilma" aligha. A „Noszty-könyvben" ugyanis a Noszty-lányt hívják Vilmának, a Tóth-lányt viszont Marinak . . .

Dr. Árgus

Közismert orvos

Erdei Sándor rajza

– Doktor úr, keresik!
– Ki keres?
– Izrael, Argentína és Nyugat-Németország!

Kirakatnézés a politechnika korában

Várnai György rajza

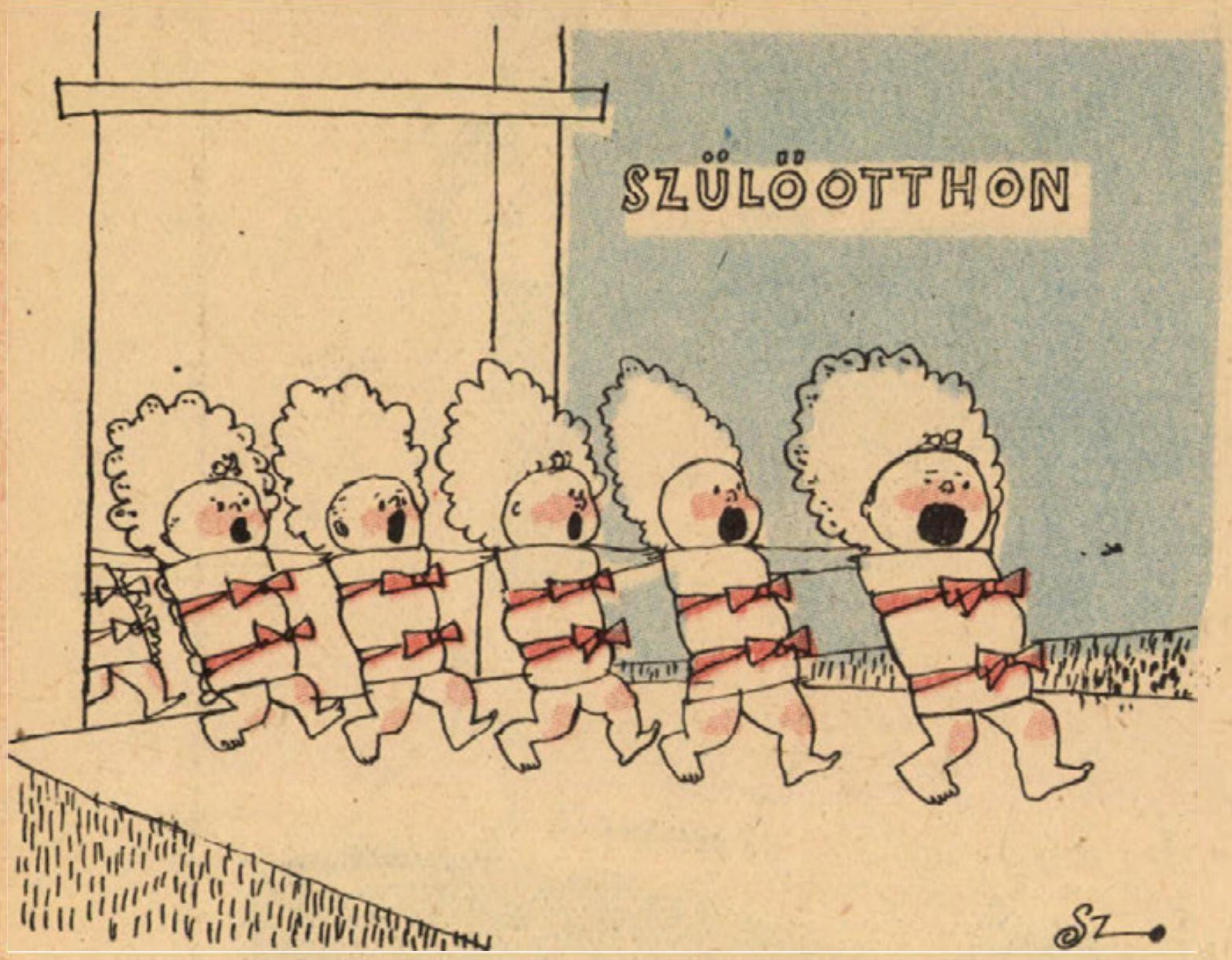
Kapuzárás előtt

Kaján Tibor rajza

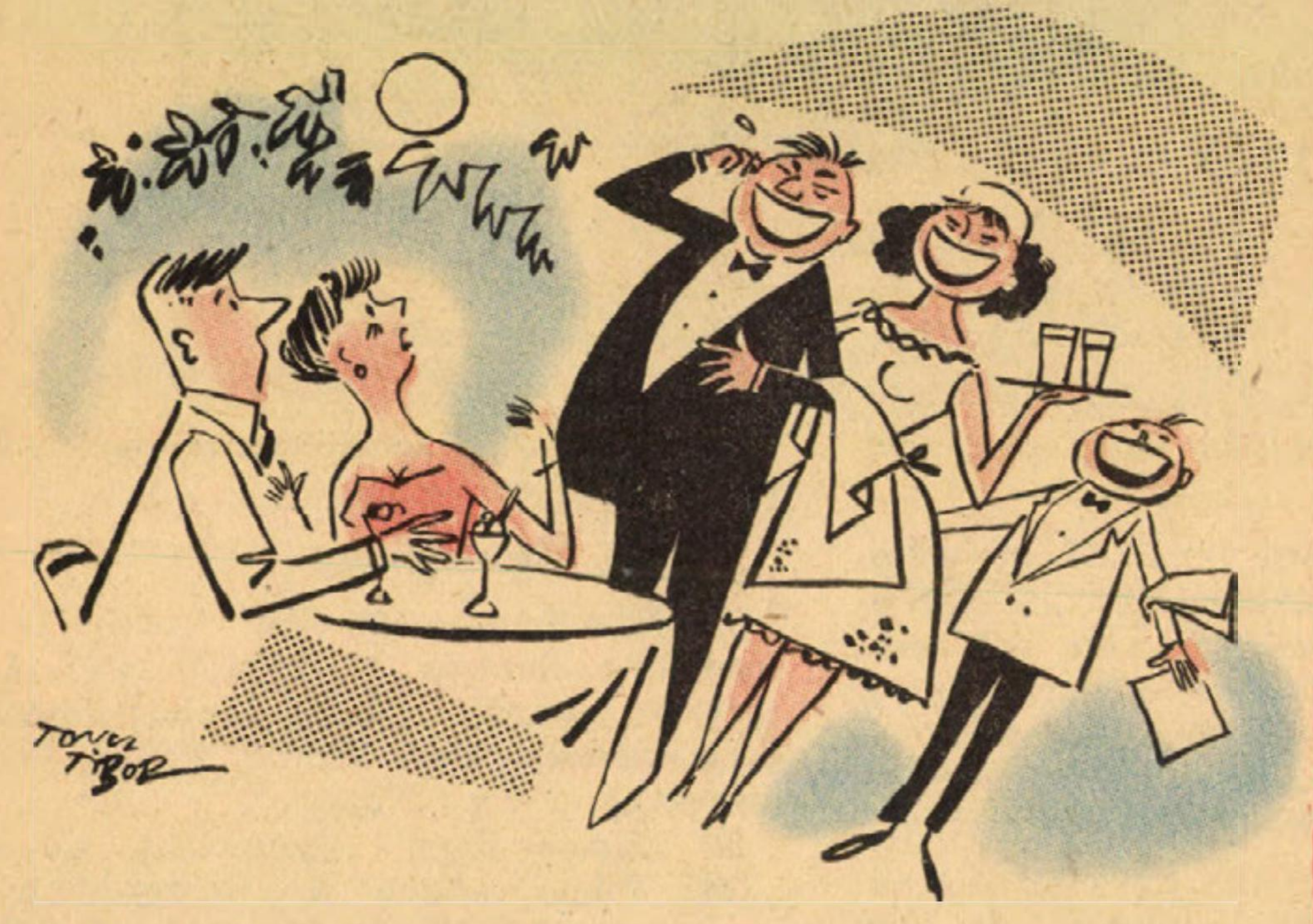
Valahol el kell kezdeni a ballagást...

Szür-Szabó József rajza

Jókedvű felszolgálók

Tocz Tibor rajza

– Jégbehűtött ásványvizet? Ne haragudjon a kedves vendég, de ezen muszáj nevetni!

LEVÉL egy diákházasságról

Kedves ifjú Barátom!

Imponáló elhatározásáról csak a legnagyobb elismerés hangján nyilatkozhatom. Elvégre nem megvetendő bátorság kell ahhoz, hogy egy huszonkét éves ifjú, foglalkozására nézve harmadéves egyetemi hallgató, puszta albérleti szobájára és az államtól élvezett havi 350 forintos ösztöndíjára megnősüljön és családot alapítson. Bámulom Önt, ifjú Barátom, sürgősre tervezett házasságának anyagi koncepciójáért. Mert bár — mint Ön is tudja — a tanulmányi idő alatt kötött házasságok terheit az állam nem vállalhatja magára, Ön mégis bízik abban, hogy a diákjóléti bizottságtól időnként és rendszeresen különböző juttatásokat élvezhet. Tehát ösztöndíján felül segélyt kér a házasságkötés költségeire (a házasság olyan indok, amelyet méltányolni kell), aztán később lakbérre, berendezésre, könyvekre, ruhára (mindenki beláthatja, hogy az ösztöndíj nem elég egy nős embernek). Igényt tart majd Ön a fiatalok részére biztosított új lakásra is, hiszen jön a gyerek és annyi minden kell majd... Na és időnként kaphat szociális segélyt is, sőt a feleségével együtt ingyenes étkezést a menzán, mert szociális helyzetük ezt tökéletesen indokolja.

Államunk jósága és megértése határtalan, mégis úgy vélem, ilyen körülmények között bátor cselekedet a nősülés, hőstett, melynek nagyságát leginkább Dugovics Titusz hősiességével szabadna csak párhuzamba állítani. Persze nincs arról szó, hogy Ön is magával rántana valakit a mélybe, miként Dugovics tette a törökkel. Ön, kedves ifjú Barátom, semmiképp sem zuhan le és ha valamicskét esne is lefelé, bizonyos vagyok abban, hogy útközben majd csak megkapaszkodik valahogy. Ne értsen félre, e megállapítás mögött nincs semmiféle rosszindulatú célzás. Ön jóravaló fiatalember. Dehát meggyőződésem szerint a túl korai házasságoknál, ha valami nincs rendben és mondjuk válásra kerül a sor, a férfi mindig a talpára esik, a gyerek pedig az anyjánál marad. De tegyük fel, Ön nem tud megkapaszkodni. A megoldás akkor is egyszerű: otthagyja az egyetemet, nem törődve azzal, hogy az állam mennyit költött eddig az Ön reménybeli diplomájára.

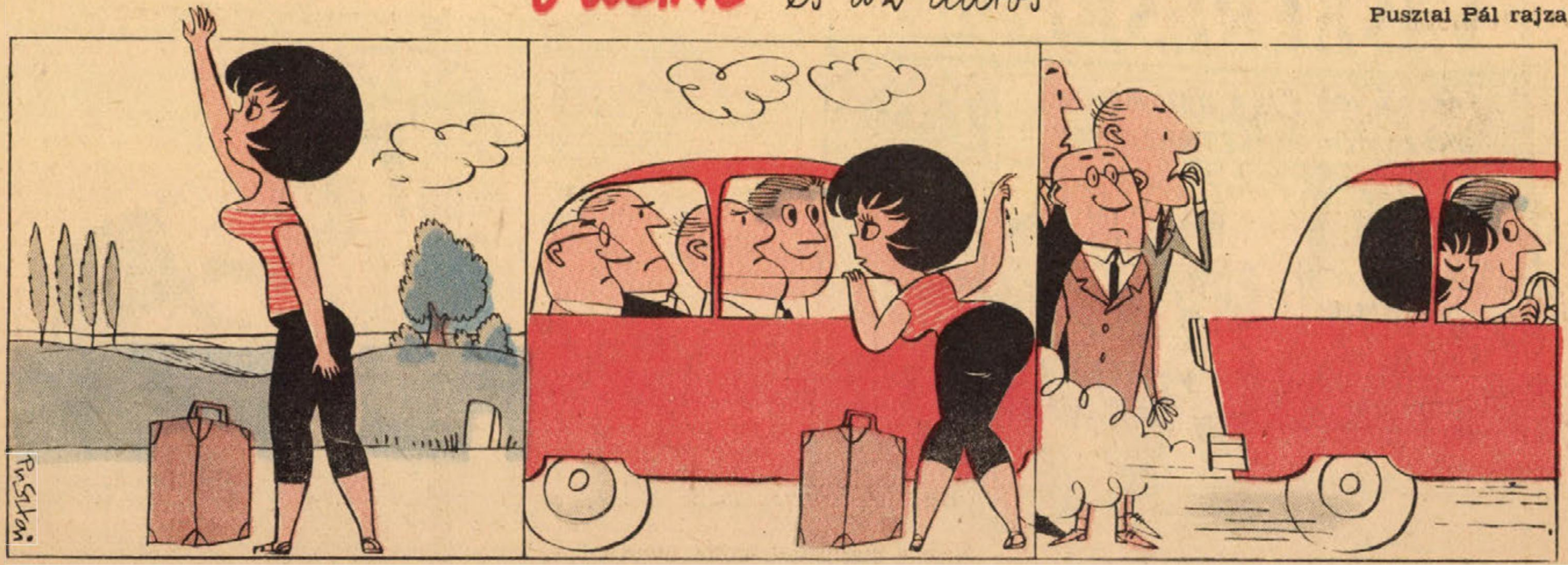
A fentiekben méltatott bátor elhatározására csak az vet némi árnyékot, hogy menyasszonyjelöltje, Balajti Icuka, egyelőre nem óhajt élni az Ön államilag támogatott, kitűnő anyagi bázisra épült házassági ajánlatával.

Pedig Icuka még csak alig tizennyolc éves. Éppen most tette le az érettségit és ősszel már az egyetemre kerül. De mint mondja, nem államsegéllyel megy majd férjhez és nem is most, hanem öt év múlva a diplomájával. Mert lehet, hogy Icuka nem olyan bátor, mint Ön, de úgy látszik, hogy éppen ezért, sokkal okosabb...

Földes György

Julcika és az autós

Pusztai Pál rajza

Berlini séta

Berlinben most tízfajta országos kongresszus, ünnepség van. Ez azt jelenti, hogy nincs üres szoba a szállodákban. Én Berlin központjától egy órányira, Grünauban, egy üdülőben kaptam szobát.

A portás figyelmeztetett:

– Tessék vigyázni, a folyosótól balra lépcső van.

Figyelmeztetett erre egy tábla is, amelyen ez állt:

„Vigyázat, 5 lépésnyire lépcső van!"

Egy kicsit arrább ez állt:

„Vigyázat, egy lépésnyire lépcső van!"

És a lépcsőnél, nehogy valaki azt higgye, hogy ott szökőkút van, ott a tábla:

„LÉPCSŐ"

Nos, felmentem ezen a lépcsőn a második emeletre és azon gondolkoztam, hogy ez a német precizitás mégiscsak túlzás. A szobám felé indultam és megbotlottam egy lépcsőben.

Ejnye – gondoltam dühösen –, igazán kitehetnének egy táblát „Lépcső" felírással.

*

Meg akartam nézni a Metropol Theaterben a „Listige Frauen" című Offenbach-operettet. Végre egy operett, amelynek nem „Csárdáskirálynő" a címe – örvendeztem. Beültem a nézőtérre, felment a függöny és megkezdődött a Csárdáskirálynő előadása.

Az történt, hogy a főszereplő megbetegedett és a Listige Frauen helyett a Csárdáskirálynőt adták elő, mert azt minden próba nélkül tudják a szereplők.

*

Megyek a Friedrichstrassen és megpillantok egy táblát: „Eugen Grün Herren-Schneider".

Nini, hiszen ez az én régi szabóm! Harminc évvel ezelőtt, amikor hosszabb időt töltöttem Berlinben, nála dolgoztattam. Felmegyek a harmadik emeletre – ebben a házban minden épen maradt. Még Grün bácsi is, aki hetven körül jár. Harminc éve nem láttuk egymást. Rám néz, azután így szól:

– Maga egy kicsit meghízott. Most kénytelen leszek újra mértéket venni . . .

*

A hálátlanok

Pusztai Pál rajza

Uncle Sam: Nemrégen még kölcsönkértek tőlem, most meg már elcsalják a vevőimet . . .

A berlini „Distel" kabaré műsorának egyik tréfája az önkiszolgáló kereskedelem túlzásait veszi célba. Egy minisztériális ember magához rendeli az állami boltok vezetőit és előadást tart nekik az önkiszolgáló rendszer hasznos voltáról. Mindjárt nagymennyiségű drótkosarat is adat nekik, hogy a vevők abban gyűjtsék össze az árut.

Egy boltvezető állandóan félbe akarja szakítani a beszédet, de a szónok nem engedi szóhoz jutni. Neki is kezébe nyomnak vagy húsz drótkosarat.

Már távozni készül, mikor a minisztériumi főtisztviselő megkérdi:

– Mit is árulnak az üzletében?

– Zongorát – hangzik a válasz.

*

Voltam a Schumann-Strassen. Jövök visszafelé a Schiffbauerdammon és valaki megkérdi:

– Kérem, hol a Schuman-Strasse?

Megmagyarázom, megköszöni és mentegetőzve mondja:

– Nem ismerem jól ki magam, én lipcsei vagyok . . . Még egyszer köszönöm...

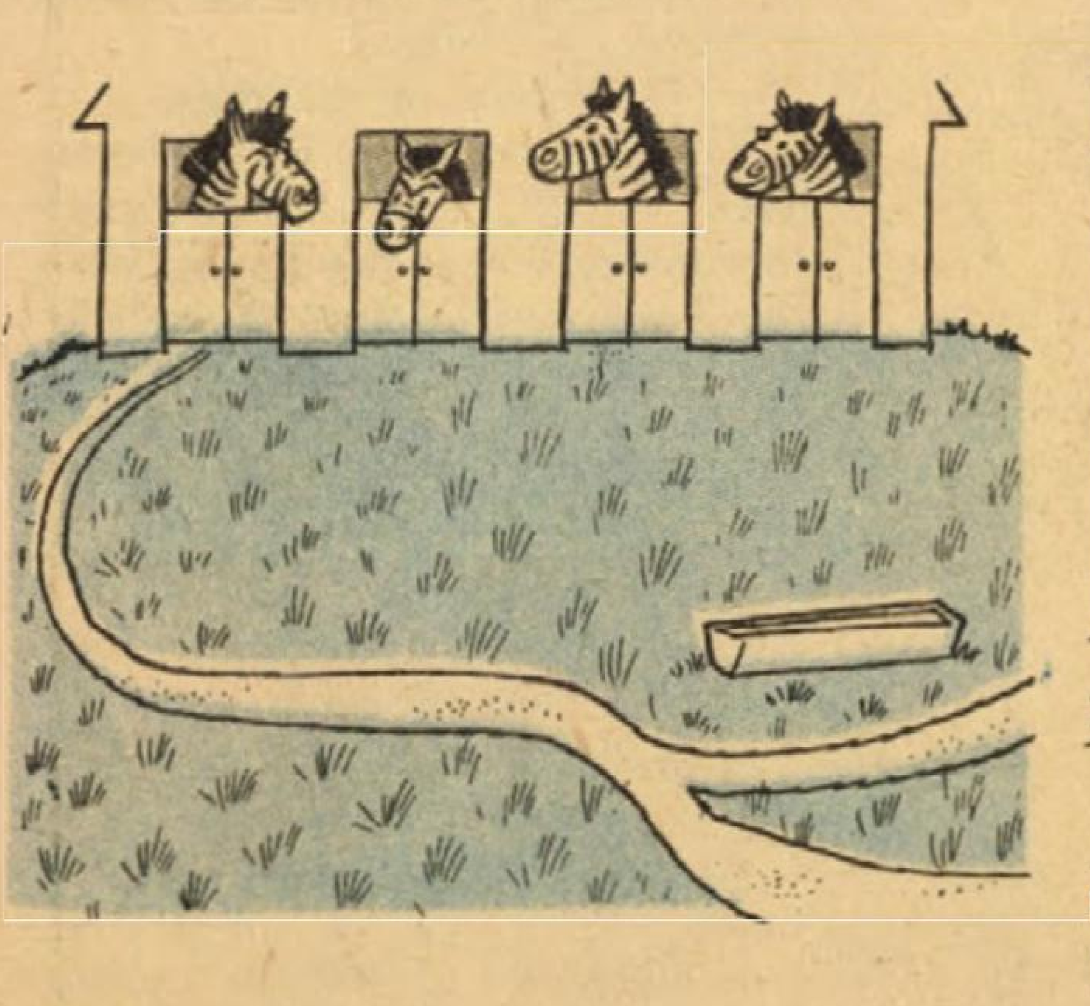
Büszkén mentem tovább . . .

Palásti László

Mi újság az Állatkertben?

Gerő Sándor rajzai

Kímélik a „zebra-kifutót"

– Gyerekek, ma ki lesz a kimenős?

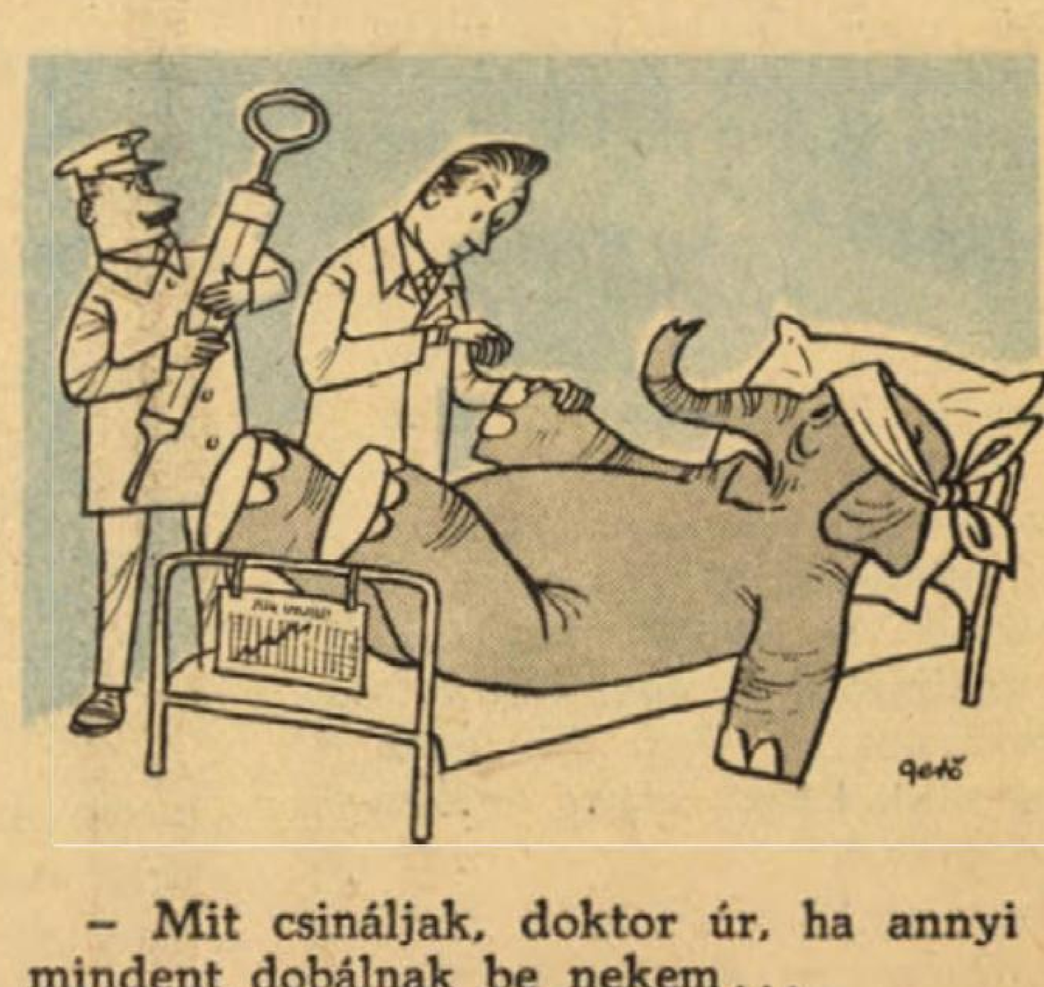
Az állatok védelmében

– Miért tették üveg mögé a majmokat?

– Nem a majmokat tettük üveg mögé, kérem. A látogatókat.

Jubile a betegágyban

– Mit csináljak, doktor úr, ha annyi mindent dobálnak be nekem . . .

– Mondja meg, hogy diétán kell élnie, nájloncekkert nem ehet . . .

Készülök a pótvizsgára

A Balaton óriási víztükre szinte izzó-fehéren tündöklik a júniusi sugár-özönben. *(Magyar nyelv- és irodalomból kitűnő osztályzatot kaptam.)*

Nem úszom: gumimatracon hasonfekve evezek a strand határát jelző piros bóják felé, de csak amúgy kényelmesen, két mutatóujjamat mozgatva. *(Testnevelésből fel voltam mentve.)*

Remélem, nem borulok föl. Hiszen igazán nagy hullámok nem keletkezhetnek a magyar tengeren, a csekély vízmélység miatt. *(Földrajzból jó osztályzat szerepel az évvégi bizonyítványomban.)*

Azonban mi lesz, ha defektet kap a matrac? No nem, hiszen elég erős a gumi, magától nem pukkadhat ki. De vajon biztos, hogy a Balatonban nem élnek fűrészhalak? *(Természetrajzból közepesem van.)*

Ijedten fenekemre fordulok, fölülök. A Nap okkersárga, az ég smaragdkék. *(Rajz: elégséges.)*

Fizikakönyvem, amelyet ide is szorgalmasan magammal hoztam, a hirtelen mozdulattól majdnem belecsúszott a vízbe. Jól nézek ki, ha beleesik, még éppen csak azt állapíthatnám meg, hogy annyit veszít a súlyából, amennyi az általa kiszorított Balaton súlya. Semmi egyebet nem tudok fizikából. *(Meg is buktam belőle.)*

Szóval fizikából pótvizsgáznom kell. Még örülhetek, hogy szüleim egyáltalán elhoztak nyaralni. Remek itt! Sajnos meg kellett ígérnem, hogy tanulni fogok. De hát lehet ilyen ragyogó időben, a mámorító, végtelen szabad levegőn magolni?

Mi lenne, ha véletlenül mégis beleejteném könyvemet a vízbe, és azt mondanám szüleimnek: íme, a sors úgy akarta, hogy ne fecséreljem az időmet elméletre, hiszen úgyis űrhajó-pilóta leszek. Ezt a fizikatanárnak is respektálnia kell, és tisztelettel átenged majd a pótvizsgán... Nem jó ötlet, Inga pikkel rám, képes és nem respektálná.

Hanyattdőlök a lágyan ringó gumimatracon. A Balaton csöndes, de bensőmben vihar tombol. Lehetetlen ilyen ragyogó időben, a mámorító, végtelen szabad levegőn magolni! Borzasztó ez, hogy amikor én, az egyszerű proletárgyerek végre eljutok a régen csak kiváltságosak nyaralóhelyére, ilyen gondok zavarják megérdemelt pihenésemet!

Hirtelen, mint derült égből a villám, hasít belém az újabb ötlet: egy új fizikai törvényt kell fölfedeznem, akkor aztán hiába pikkel rám az Inga, meg kell adnia a kitűnőt a pótvizsgán, különben a Magyar Tudományos Akadémia bepörölné őt!

Sok fizikai törvényt fölfedeztek már, de lehetetlen, hogy ne maradt volna legalább még egy! Lázasan töröm az agyamat. Bizonyára sokkal könnyebb egy újat fölfedezni, mint annyi régit bemagolni.

És igen, egyszerre a hátam libabőrös lesz és a mellem kacsabőrös, valósággal megbénít az öröm. Ilyesmit érezhetett Newton kollégám a fürdőkádban, amikor fölfedezte a békacombok relativitását. Mintha sugallat diktálná, olyan véglegesen megfogalmazva suttogom a vízre meredve: *Minden tó annyit nyer térfogatához, mint amennyi a belémártott test térfogata!*

Ekkor azonban, mint sötét agyból a gondolat, váratlanul villám cikázik át az égen; a hegyek mögül tompa mennydörgés, a matrac mögül hideg víz hatol fülembe. Ez kijózanít. Micsoda marha gondolataim voltak. Valószínűleg a napszúrás környékezett.

Szél támad, viharfelhők gyülekeznek – gyorsan a partra.

Na tessék, itt van a rossz idő. Lehet, hogy napokig is eltart. Csak tudnám, mit lehetne csinálni a négy fal között?

Dunai Ferenc

Az apostol

– Hova, hova, édes mesterem?

A megszólított középkorú férfiú, aki aktatáskával a hóna alatt baktatott a Körút zegzugos tájain, hátrafordult és kedvesen üdvözölte a tisztelettel mosolygó fiatalembert.

– Szervusz, Károly! Andalgok, andalgok. Hat órakor előadást tartok és addig agyonütöm az időt.

– Persze, a nőknek, Baláki mester! Nőknek! Vagy legalábbis a nőkről.

Baláki belepirult, mint akit rajtacsiptek.

– Mit tagadjam, nőknek beszélek és nőkről. A hatodik kerületbe igyekszem.

– Képzelem, milyen ujjongással fogadják majd a nők az egyenjogúsítás apostolát.

Baláki rövid másfél évtized alatt a női egyenjogúsításért vívott harc bajnokává küzdötte fel magát. Apostol volt, igazi modern apostol, aki előadásokkal, rádiószózattal, cikkekkel, sőt vaskos könyvvel harcolt a nőkért. Nem volt nehéz ez a küzdelem, mert hiszen Baláki álláspontja, azaz a nők egyenjogúsítása, egyezett a hivatalos felfogással is, de azért mégis minden nő magasztalta Balákit, mert ő öntötte izzó szavakba a nagy eszmét.

Az „apostol" cím adományozását elhárította.

– Ne túlozz, fiam, ne túlozz. Igaz, sokat tettem a nők egyenjogúsításáért, ezt sem kisebbíteni nem akarom, még kevésbé letagadni. Akkor küzdöttem a nők mai rangjáért, amikor még nálunk háremben éltek és fátyollal takarták el orcájukat. Értsd képletesen. Az is igaz, hogy cikkeim nagyban hozzájárultak a nők emancipálásához. Én voltam az, aki először vetettem fel a kérdést: visszaüthet-e úriember egy nőt és ha igen, milyen esetben? A férfiak ezreitől kaptam elismerő sorokat.

– De nem csak honunkban, hanem külföldön is propagáltad a nők egyenjogúsítását – hízelgett az ifjú.

– Bizony. Fáradságot nem kímélve utazgattam külországba, részt vettem a nőgyűléseken, Moszkvában, Stockholmban, Rómában és más városokban is. És egyre szebb eredményeket értünk el. Emlékszel arra a felejthetetlen pillanatra; amikor először jelent meg női kéményseprő Budapest utcáin?!

– Hogyne emlékezném. Csinos lány volt, először azt hittem, le van sülve. Aztán láttam, hogy kéményseprő, mire vadul szorongatni kezdtem a kabátgombomat.

Baláki sóhajtott.

– Nagy út előtt állunk – mondotta. – Mai gyűlésünkön a női hallgatóság előtt statisztikai adatokkal fogom igazolni a nők mellőzését. Hány női miniszter van? Kettő. Hány igazgató főorvos, hány miniszterhelyettes, hány nagykövet? Követelem, hogy a nők arányszámának megfelelően töltsék be a vezető posztokat. Felefele. Hittel vallom: a nők minden területen legalább olyan jól ellátják a feladatukat, mint a férfiak.

Önkéntelen mozdulattal végigsimogatta az arcát, aztán felkiáltott:

– Jól kinőtt a szakállam. Mégsem illik így nők előtt mutatkozni. Beugrom a borbélyhoz; elkísérsz?

– Boldogan megvárlak.

Az üzletben négy fehérköpenyes segéd, sőt tanársegéd szorgoskodott a vendégek körül, hangosan latolgatva a jövő heti totó esélyeit. Az egyetlen nőalkalmazott az új vendég jöttére felpattant a székéből, ahol eddig újságot olvasott.

– A kartársnő szabad – udvariaskodott az egyik segéd.

Baláki arca elborult.

– Köszönöm, várok egy kicsit – dadogta zavartan.

Aztán odasúgta ifjú barátjának:

– Kényes szakállam van, nincs valami nagy bizalmam hozzá...

Tardos Péter

VÁLTOZÁS

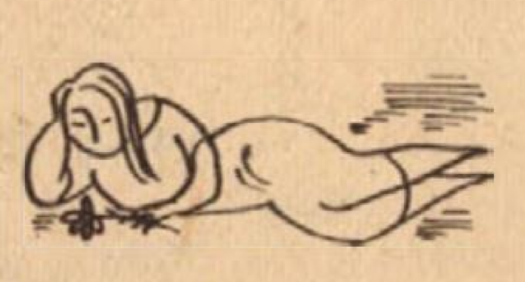
Családi kisvendéglők
Nyílnak most nálunk szépen sorban,
Kulturált körülmények közt,
Füródhetsz itt rumban, borban.

Sokkal szebbek e helyiségek,
Mint a csúnya italboltok,
Kinek férje itt lesz részeg,
Az az asszony biztos boldog.

TRAGÉDIA

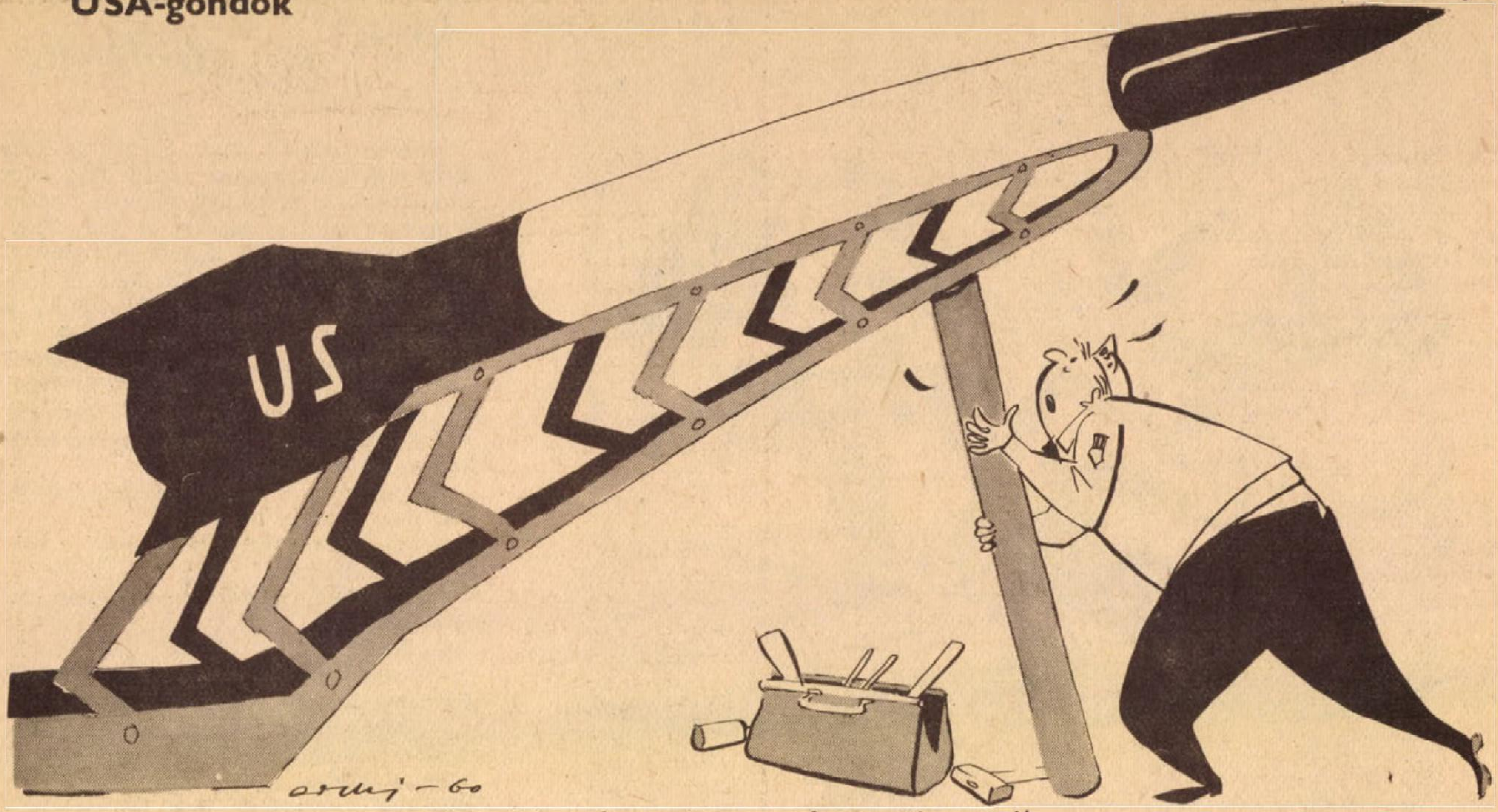
Új tavaszt várt minden évbe,
Mely szerelmet hozna végre,
Hány tavasz szállt, mennyi remény,
Azóta már ősz lett — szegény.

Galambos Szilveszter

USA-gondok

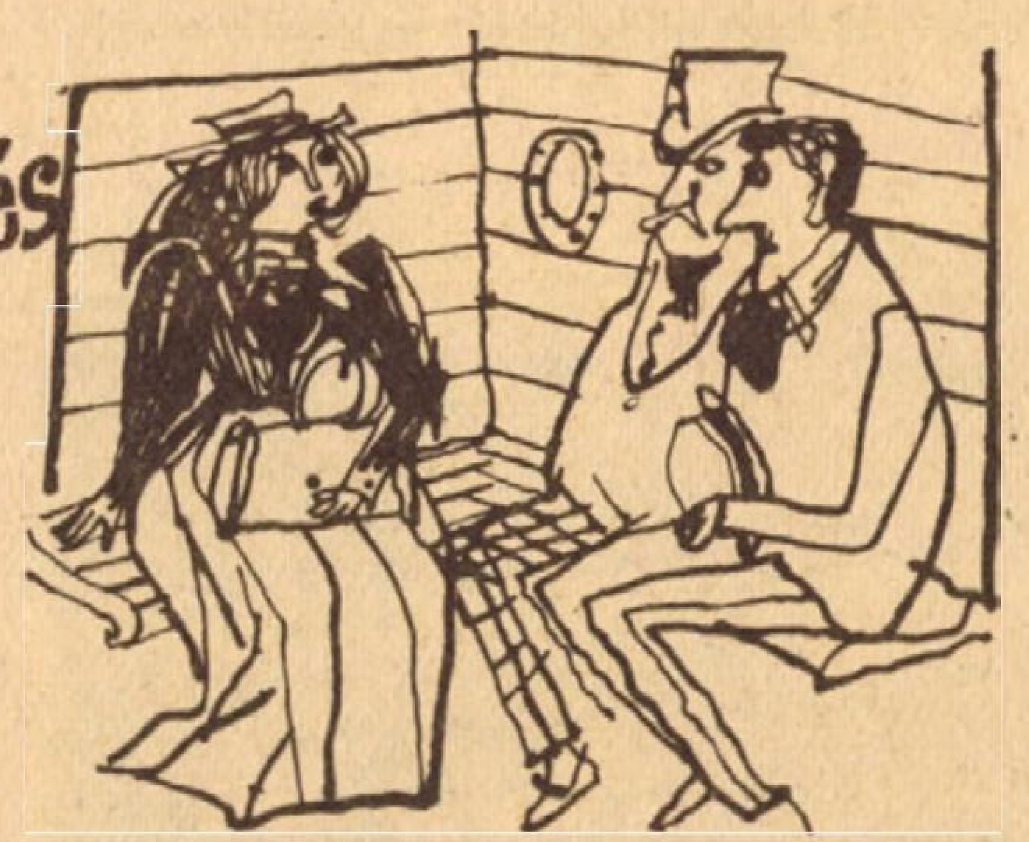
Erdei Sándor rajza

– De nehéz ezeket a támaszpontokat megtámasztani! ...

M. Gorkij:

A gyönyörű teremtés

— Milyen gyönyörű teremtés!

A hajón csaknem percenként ismétlődött ez a felkiáltás. Az utasok kellemes izgalomban voltak. Az intelligens emberek azt mondogatták:

— Milyen gyönyörű teremtés!

A nem-intelligensek pedig gyöngéden káromkodtak elragadtatásukban.

A nő, aki a közfigyelmet magára vonta, a hajókorlát mellett állt és napraforgómagot rágcsált. Csakugyan szép volt, az a fajta egészséges, telivér orosz szépség, aki erősen felkavarja az érzelmeket, de semmit nem mond az észnek. Ott állt, szemben a benne gyönyörködő emberek karéjával, és nyájas, nagy, sötétkék szeme pillantását végighordozta rajtuk, nem titkolva, milyen jólesik neki rendkívüli szépségének tudata.

Legjobban egy ifjút nyűgözött le, egy sápadt, soványarcú, gesztenyebarna hosszúhajú ifjút. Szemmellláthatólag beteg volt.

A nőre pillantva megremegett, szürke szeme lázban égett. Ha hasonlattal akarnám ábrázolni, azt kellene mondanom, hogy olyan volt, mint egy hamurakás, amelyen még át-átiramlanak a tűz aranykígyói, a hamvadásnak ezek a szép vonaglásai. Egész lelke a szemében ült, szakadatlan sugdosott szomszédjának, egy dereshajú, idős embernek:

— Szólítsa meg!... Kérem!... Biztosan gyönyörű, csengő hangja van... Látni szeretném, milyen, amikor beszél. Muzsika, szépséges muzsika lehet a hangja. És kétszeresen szép lesz tőle ez a nő...

És egész testében remegve a várakozástól, egyre lökdöste szomszédját, aki prédára lesőn pödörgette bajuszát és a szép nőt szemlélte.

De a nő egyszercsak megszólalt magától, zengő althangon, amely egyenetlen és szaggatott volt ereje fölöslegétől és árnyalatai bőségétől.

— Csuda meleg van máma!

Az ifjú összerezzent.

— Csurog rólam a víz... pűha!

Az ifjú szomszédjára pillantott, szomorú rémület volt a szemében. Az jóízűen elmosolyodott és csavart egyet a bajuszán.

— Osztán ez a büdös petrólejom! Meg mennyi légy... Annyi van, mint a nyavaja... Csípnek is...

És dühödten vakaródzni kezdett, amitől kihívón rengett telt melle.

A közönség vidáman és helyeslőn hahotázott.

— — — — — — — — — — — —

A sápadt ifjú csöndesen elfordult, lecsüggesztette bágyadt, szomorú fejét és elment. Úgy vonogatta vállát, mintha jeges víz ömlött volna rá...

Fordította: Rab Zsuzsa

Gorkij eddig ismeretlen, kötetben meg nem jelent karcolata.

Széljegyzet

Az egyik műszervállalatunk
Új fogorvosi széket készít,
Ez az, amit a humorista
Kis kommentárral kiegészít.

A találmány, mint műszer, remek,
Praktikus is, ez tény és való,
De az új fogorvosi székben
Mégse vágyam egy székfoglaló.

h. f.

„Toldi Miklós" testnevelési mozgalom

– Látod, Vera, ez itt Toldi Miklós. Mire én is ilyen leszek, eljegyezlek...

Nemzetközi tudóscserék lesznek

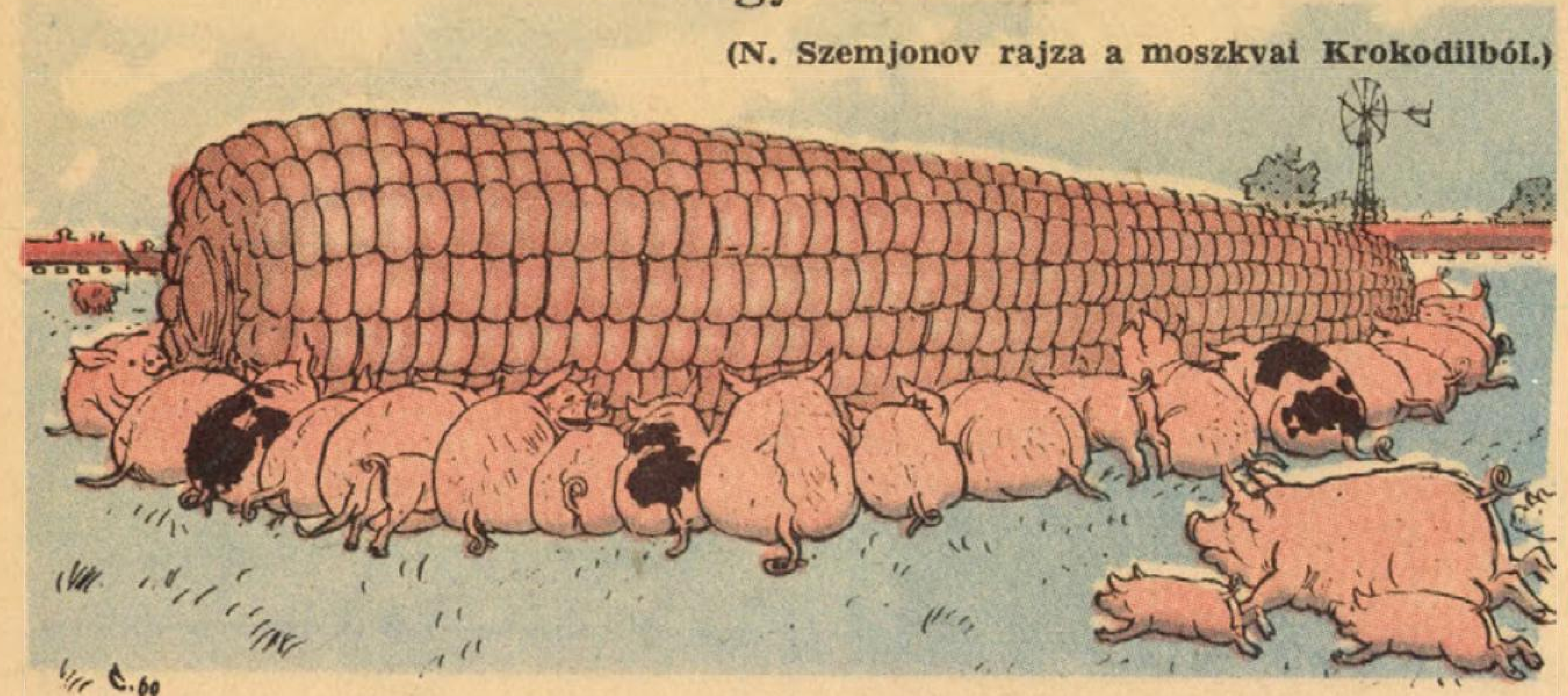
Erdei Sándor rajza

– Mit gondol, kolléga úr, kapunk három honi rakétaszakemberért egy szovjetet?

A nagy etető

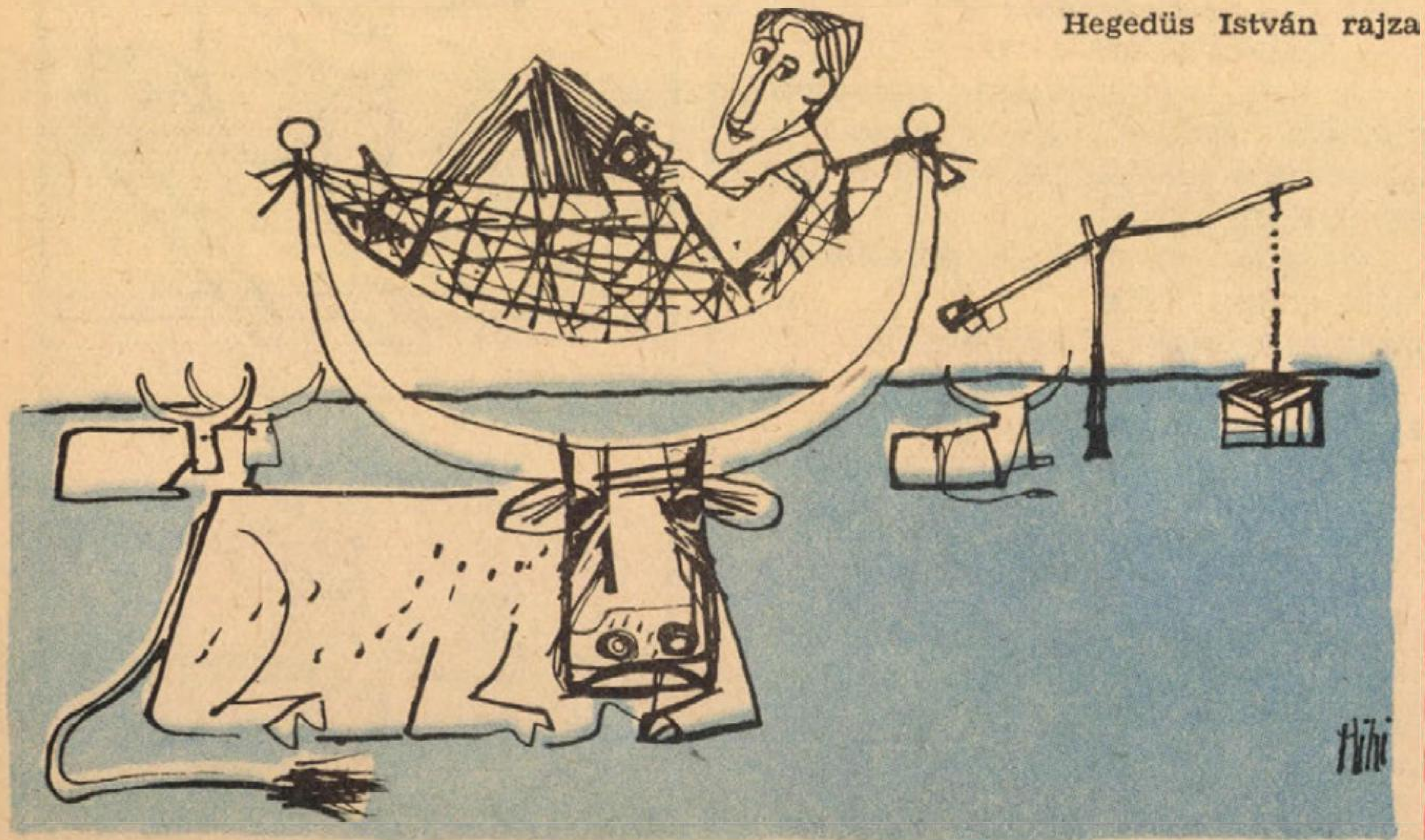
(N. Szemjonov rajza a moszkvai Krokodilból.)

Hibrid kukorica

Külföldi üdülővendég

Hegedüs István rajza

Saját fülemmel hallottam...

Tihamér elvből nem hallgatott más hírforrást, mint nyugati rádiót. Nap mint nap ott ült a készüléke mellett, mindig hajnalban, mert jó híreket és nagy halakat ilyenkor lehet a legjobban fogni. A hallottakról feljegyzést készített és ezeket fontoskodva mesélte el barátainak a budai eszpresszóban. Tihamér, mint hírmondó és magyarázó, nagy tekintélynek örvendett. Értesüléseit mindig így kezdte: „saját fülemmel hallottam", ami azt jelentette, hogy Tihamér sohasem ékeskedett idegen fülekkel.

A napokban kissé szontyolodottan jelent meg törzsasztalánál.

– Mi újság? Mit mondanak? – kérdezték eszmetársai.

A jeles kommentátor szomorúan legyintett.

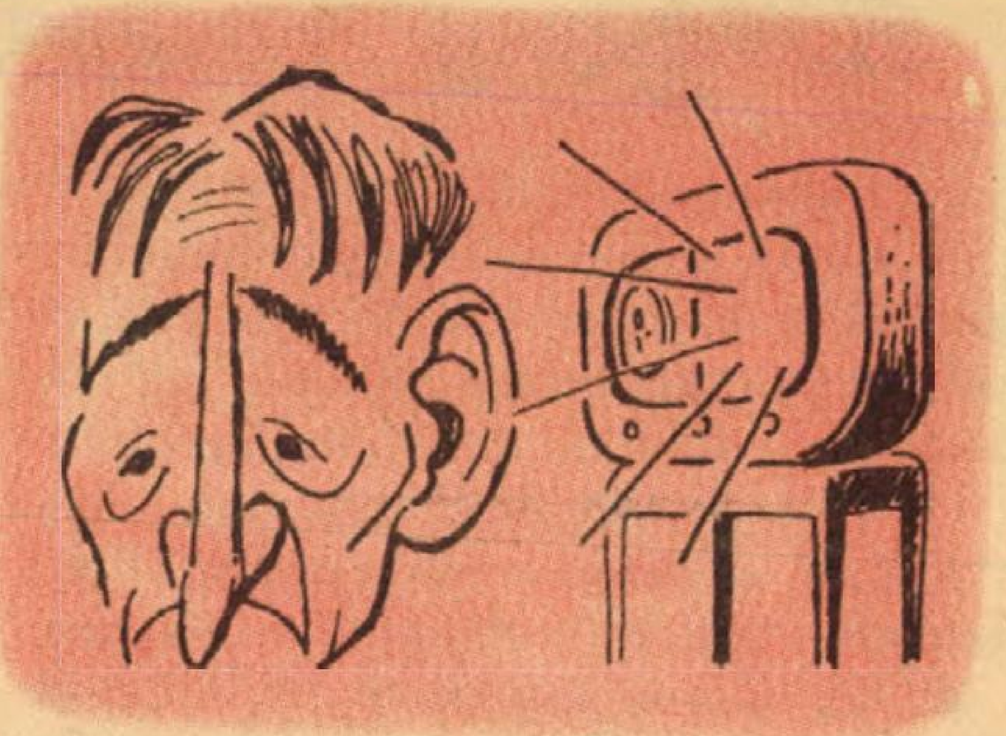
– Semmi.

– Nem hallgattál nyugati rádiót? Amerika Hangját, Szabad Európát?

– Dehogyisnem! Végig, mindent. Ma utoljára! Beszüntettem!

Ez a közlés olyan izgalmat okozott, mint egy szenzációs kacsa. De nem kellett sokáig kérlelni Tihamért, azonnal közölte a rejtélyes szavak értelmét.

– A nyugati híradások egyre kevésbé tetszettek nekem. Hanyatlás mutatkozik, folyton csökken a felvidító hírek száma.

Ma aztán teljes csődöt mondott a hírszolgálatuk. Várjatok, pontosan felírtam, milyen hírekkel traktált.

És felolvasta, gyászos hangon, mint egy halotti beszédet:

„Japánban folytatódnak a tüntetések az amerikaiak ellen. – Fidel Castro bejelentette, hogy kémkedésen kaptak rajta egy amerikai katonai repülőgépet. – Eichmant feltétlenül bíróság elé állítják és elítélik. – Krajcir csehszlovák külkerminiszter nagyobb összegű export–import szerződést írt alá több tengerentúli állammal. – Li Szin Man hívei közül több mint százharminc képviselő elveszti mandátumát. – Tizenhat millió dollárba került az amerikai kormánynak egy rosszul sikerült rakéta kudarca. – A moszkvai Bolsoj Színház nagy sikerrel kezdte meg nyugat-európai turnéját.

Dermedten nézték egymásra. Hát már a légből kapott hírekben sem lehet bízni? Hát már csak ilyesmit tud nyújtani nekünk a „szabad" hírszolgálat?

Valaki elhaló hangon megkérdezte:

– Kedvezőbb híreket nem is hallottál?

Mire Tihamér mosolyogva válaszolta:

– De igen. Átkapcsoltam Budapestre. Éppen a híradás végére érkeztem. Örömmel hallottam, hogy bemondták: az égbolt derült és kellemes nyári időjárás várható.

(stella)

Ez már a nyár, II.

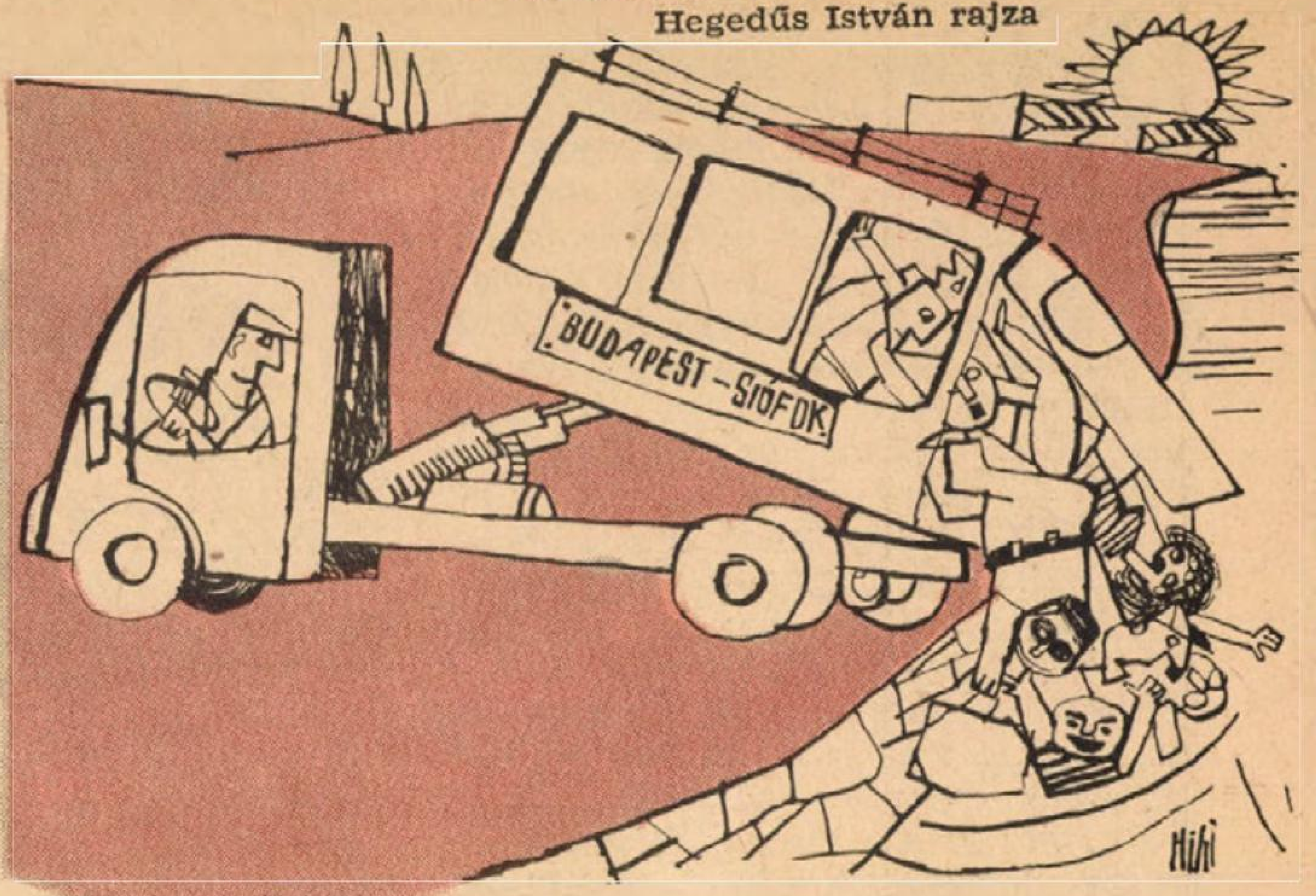
Weekend

Réber László rajza

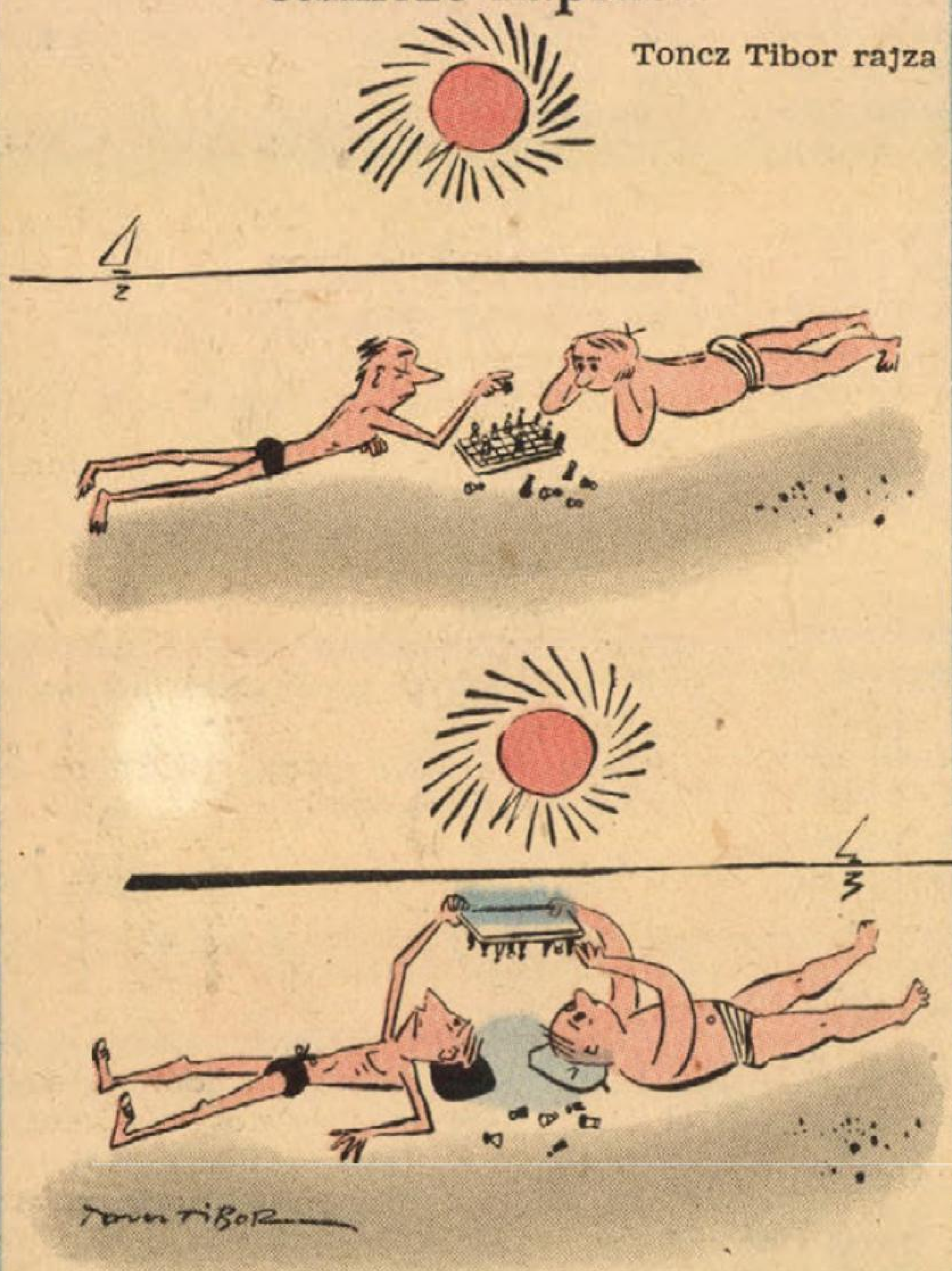
Billenő kocsi

Hegedűs István rajza

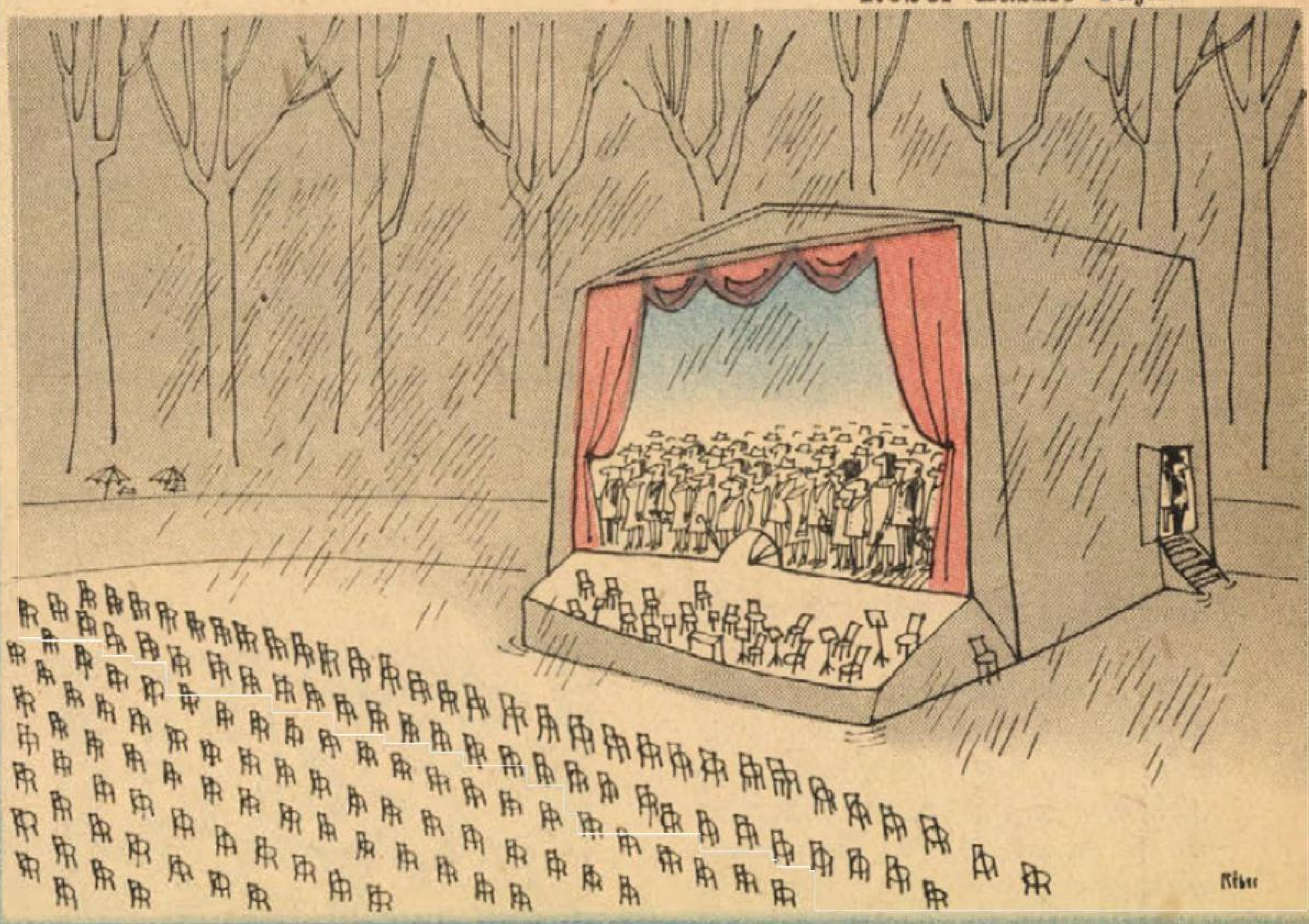
Sakkozó-napozók

Toncz Tibor rajza

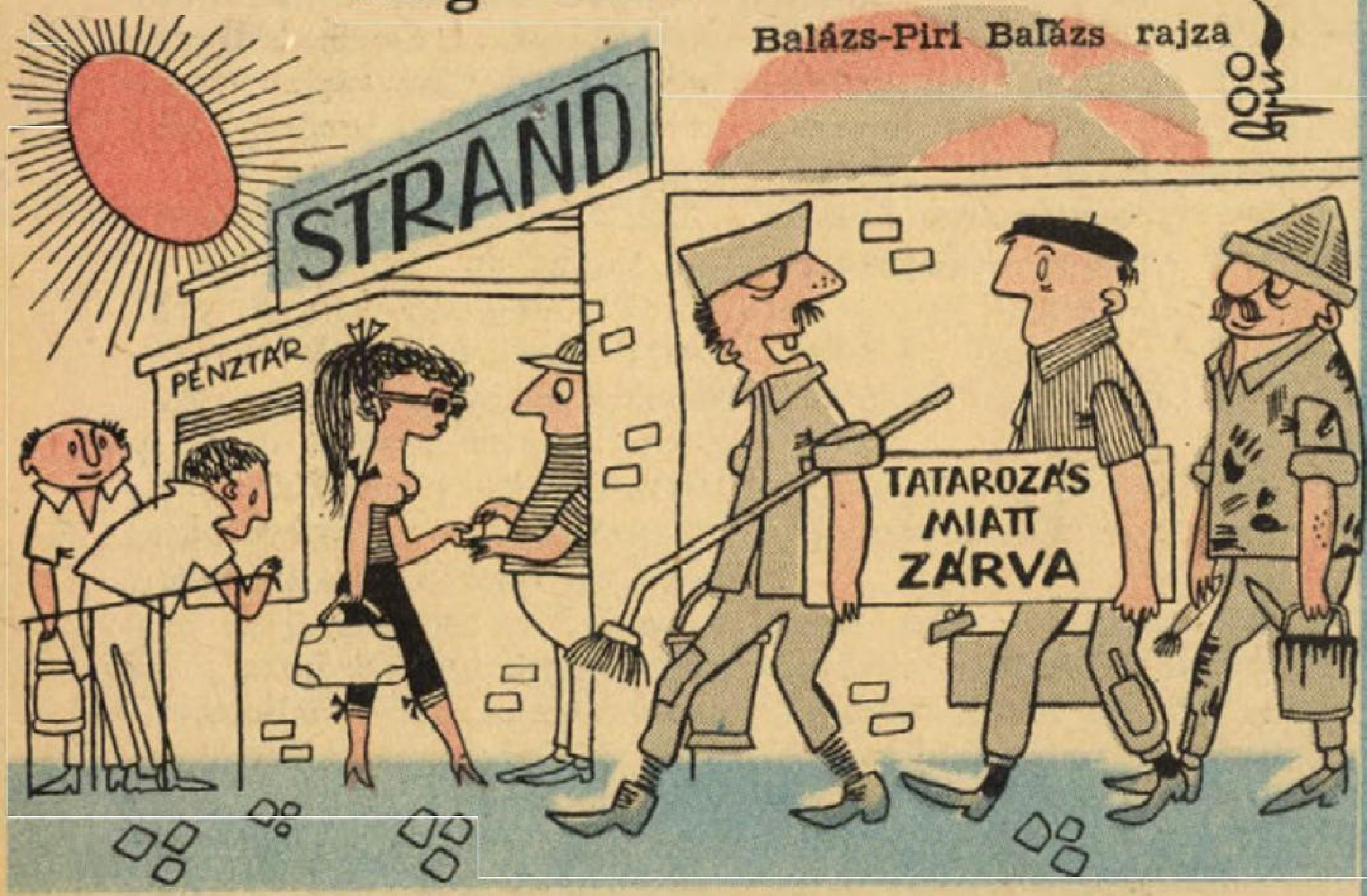
Felhőszakadás

Réber László rajza

Még csak ez kéne!

Balázs-Piri Balázs rajza

– Na, itt a nyár, kezdjük meg a munkát . . .

Sátorváros

Toncz Tibor rajza

– Mondja, és hogyan talál haza?
– Ó, könnyen. A férjem horkol . . .

Pletykálkodom

Kényelmesen egyedül ülök a Nantes—Paris expresszvonat egyik fülkéjében, midőn Chartres-nál útitársakat kapok: Bettina és mamája száll fel a vonatra s belépnek magányos szakaszomba. Bettina három éves kislány, fülecskéjén pici, pirosköves aranykarika, ujjacskáján pirosköves gyűrű, nyakán pici lánc. Egyenesen hozzám jön s a babáját szó nélkül az ölembe teszi.

— Bettina, viselkedj rendesen! — mondja a mamája, és négy gyors kérdést intéz hozzám, melyből hármat nem értek meg, s ily módon megtudjuk egymásról, hogy én nem vagyok francia és hogy Bettinaék nem párizsiak, mert a fővárosi francia kiejtést már kedvezőbb arányszámban értem. Bettina mamája huszonöt-huszonhét éves lehet, melegszemű, barna asszony, teltkarcsú, a legújabb divatú magasra tornyozott frizurát hordja, úgy fest benne, mint egy rádiólámpa. — Bettina, ülj ide mellém — hívja a kislányt és leülteti maga mellé, velem szemben. Most látom, hogy Bettina és mamája is egyforma, rózsaszín-csipkés alsószoknyát visel. Önkéntelenül is elmosolyodom, a kis francia nő is felismeri mosolyom okát, mert megigazgatja a *kislánya* szoknyáját, maga pedig tükröt, szájrúzst vesz elő és minőségi ellenőrzést gyakorol a tükörben.

Egyébként megfigyeltem, hogy a párizsi nők körülbelül olyan időközönként, ahogyan az erős dohányosok ösztönösen cigarettára gyújtanak, ösztönösen előszedik zsebtükrüket és húznak egy friss vonalat a szájukon, vagy beporozzák az orrukat. Ha egy percet várnak az autóbuszra, vagy amíg sorra kerülnek a jegypénztár előtt, míg az étteremben az ételt hozzák — „rágyújtanak" a szájrúzsra. Eleinte különösnek találtam, de mindenesetre egészségesebb dolog, mint az ösztönös cigarettáragyújtás.

— Bettina, kérlek, nem látod, hogy rugdosod ezt az urat?! Nézz ki szépen az ablakon!

Bettina az ablakhoz mászik és a lábával összecsukja a kis csapóasztalt, melyre nélkülözhetetlen útifelszerelésem volt kirakva: pipa, dohányzacskó, gyufa, öngyújtó, szivar, cigaretta.

— Szégyelld magad, Bettina. Szedd fel ennek az úrnak a dolgait itt! — Bettina felveszi a „Nederland" elnevezésű pipadohányzacskómat, mely egy szép holland szélmalmot ábrázol és mutatja a mamájának. — Az úr holland? — kérdi a kis francia aszszony s én bólintok. Egyszerűbb bólintani, mint megmagyarázni a nőnek, hogy én csupán ezt a holland dohányfélét kedvelem. Hollandusul úgy sem tud, ebben bizonyos vagyok. A francia kispolgárok, kivált a vidékiek s a nők, sohasem tanulnak meg idegen nyelvet, mert igen büszkék arra, hogy egy olyan világnyelven tudnak, mint a francia. Miért ne legyek hát harminc kilométeren keresztül holland?

— Szép lehet Hollandia — mondja Bettina mamája s én meghatottan bólogatok és megkísérlem a Hortobágyot Amszterdam mellé telepíteni. Két juhász képe jelenik meg bennem, amint botjukra támaszkodva őrt állanak a királyi palota előtt. Az ördög incselkedik velem, vonatunk éppen Versailles felé tart s elhatározom, hogy a francia nőnek pletykálkodni fogok a holland arisztokrácia életéből. Egy francia képeslap hever mellettem, még mindig az angol királyi hercegnő rangon aluli házasságával foglalkozik. A képeslap címképére bökök, Margaret hercegnő esküvői képére s ravaszkásan azt mondom Bettina mamájának: Bizony, nálunk is bajok vannak ám az udvarban...

A kis francia mama szeme csillogni kezd s én egy történetbe fogok, anélkül, hogy tudnám, mi lesz belőle. Egy titokzatos molnárlegényről teszek említést — talán éppen abban a malomban dolgozott valaha, melynek a képe pipadohányomon szerepel — a molnárlegényről, ki eléri, hogy a gárdába kerüljön, hogy ilyen módon az udvar közelében lehessen.

Bettina kis ujjacskáival a hamutartók tartalmát szedegeti, de a francia asszony ezt most észre se veszi, csak lesi szavaimat. Ha nem kellene francia nyelven beszámolni, milyen szép szavakkal is ecseteltném azt az első éjszakai találkozást az udvar egyik rekettyebokra előtt a gárdista molnárlegény és a névtelen hercegnő között!

Istenem, miért nem születtem én Courts-Mahlernak!

Somogyi Pál

X. Y.-nak akkora ereje volt, amekkorát csak el lehet képzelni. Fél kézzel felemelt egy traktort, két kézzel tehát kettőt is, ha akart. Az ókor nagy szobrászai, hogyha láthatták volna, bizonnyal róla mintázzák Herkules sziklai alakját. X. Y. súlyemelő bajnok volt. Egy szép napon odaállt gyárának sportköri elnöke elé, s szólt:

– Elnök sporttárs, megkérném, utaljon ki nekem néhány forintot. Versenynadrágot szeretnék venni, ugyanis már többen szóltak, hogy pucéron mégsem illendő súlyt emelni.

– Nézze, fiacskám – felelt a Herkulesnek oktató hangon az elnök –, sajnos nem áll módunkban. A gyári labdarúgók szorult helyzetén kell előbb segítenünk. Most hozattunk Hong-Kongból bambuszszelepes labdákat. Kimerült a keret.

A Herkules lehajtott fővel, illedelmesen elsomfordált. Egy hónap múlva azután országos bajnokságot nyert ökölvívásban s indult újra az elnök elébe.

– Elnök sporttárs – kezdte illedelmesen az óriás –, néhány fillért szíveskedjék biztosítani számomra, mivel nincs bokszkesztyűm, s egyetlen téli irhabéléses kesztyűmet már cafatokká vertem ellenfeleimen. Nagyon kérem...

– Gyermekem – vágott közbe atyáskodva az elnök –, pompás eredményeire mindnyájan igen büszkék vagyunk, de sajna a keret kimerült. Labdarúgóink . Simagöröngyösre utaztak edzőmérkőzésre. Csak nem vihettem szegény fiúkat vonaton? A lökhajtásos külön repülőgép gondolhatja, mennyi pénzt felemésztett. Látja, barátom, nem tehetem, nem tehetem. Még egyszer fogadja őszinte gratulációm... Viszontlátásra, fiam, további szép sikereket! Csak semmi kishitűség!

A Herkules sóhajtott egyet, hogy a falak megremegtek, azzal elballagott. Néhány hónap elteltével rövid távú kajak egyesben négy hajóhosszal megnyerte az olimpiai bajnokságot. A főárbocra felkúszott gyárának traktorokkal, szövőlányokkal s népi motívumokkal gazdagon díszített lobogója. Az izomkolosszus nevét szerte a világon kalaplevéve ejtették ki, Szumatrában róla kereszteltek el egy lapályt, Beludzsisztánban egy hegycsúcsot.

Az óriás hazatérve boldogan kopogtatott az elnök szobájának ajtaján.

– Áh, maga az, édes fiam – ujjongott az elnök. – Brávó, briliáns, sőt mi több, smaragd. A gyár nevében köszönöm.

– Elnök sporttárs – kezdte sírásra görbülő ajakkal a Herkules. – Kérni jöttem. Az olimpiát ugyanis egy mosóteknőben evezve nyertem, sőt, mikor a dugó kiesett, a táv végét úszva tettem meg. Csak néhány forintot, elnök sporttárs, csak egy ladikot ha kaphatnék...

Az elnök elkomorodott.

– Büszkeségünk, drága barátom – mondta –, kérését képtelen vagyok teljesíteni. Labdarúgóink ugyanis tegnap hatalmas küzdelemben győzedelmeskedtek a Reketye utcai bölcsőde csapata ellen, ezzel megnyerték a háztömb körüli bajnokságot. Ma volt a bankett, minden pénzünk erre ment el.

Az izomkolosszus lehangoltan távozott. Azóta több év telt el s nem érkezett hír róla. Rossz nyelvek ugyan azt beszélik, felhagyott a sporttal, mások viszont rebesgetik, hogy labdarúgással próbálkozott, de sikertelenül. A gyári nyolcad osztályú csapatba nem tudott bekerülni, mert bármilyen zseniális jobbszélső is volt, a 62 éves Kovács XIII. Istvánt – aki már tolókocsin járt –, mégsem tehették ki miatta, hiszen a csatársornak mindig a másodvirágzását élő Kovács szokta fizetni a vörös egri „védőitalt".

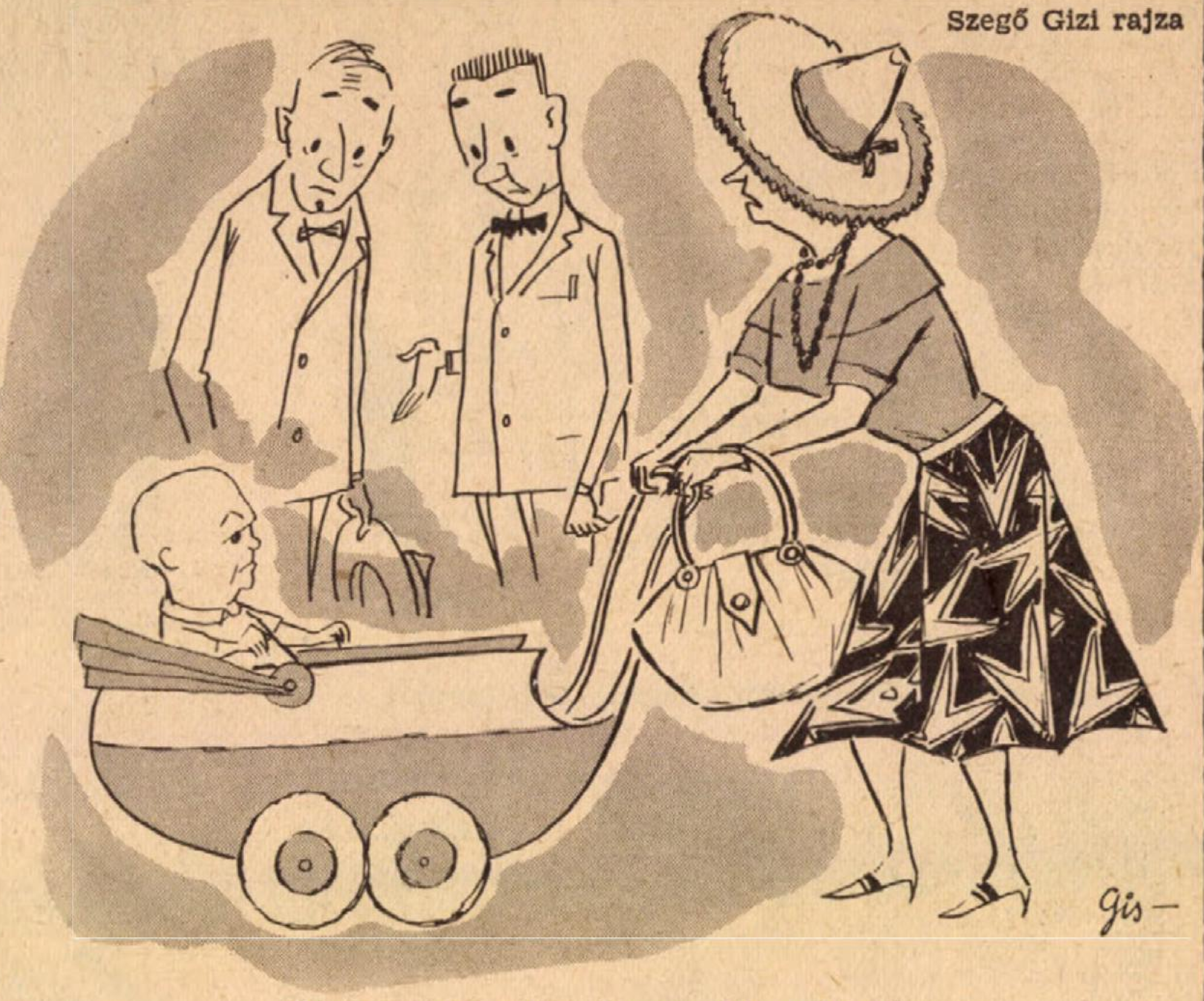
Mészöly Gábor

Optimista tragédia

Távol-keleti körutazás után

Szegő Gizi rajza

– Nézd, Joe! Mrs. Eisenhower a kisunokával.
– Dehogy a kisunoka, ő maga az Elnök.
– Nahát! Ilyen kisfiú lett!?

KITÜNTETÉS

Már majdnem mindenkinek volt a színházában, csak neki nem. Kapott a direktora és a főrendezője, a kolléganője és a díszlettervezője.

Csak ő nem.

Első évben még azzal vigasztalta magát, hogy azoknak kétségtelenül előnyük van, akik művészként is résztvettek az ellenállási mozgalomban – azután a „nagy öregek" kerültek sorra, s ő ezt is jogosnak találta.

Azután sorra következtek azok, akik még korántsem voltak öregek és nem is vettek részt az ellenállási mozgalomban, sőt. És ekkor kezdett ideges lenni.

Idegesség ellen először azzal próbálkozott, hogy egész éven át terjesztette: neki nem is kell kitüntetés s ha kapna, visszautasítaná.

Így sem kapott.

A következő évben alvókúrába kezdett március elején és csak április közepén engedte felébreszteni magát. De ezzel legfeljebb azt érte el, hogy átaludta az ünnepségeket, amelyeken kiosztották a kitüntetéseket – másoknak.

Megpróbálkozott minden funkcionáriussal jóba lenni.

Hasztalan.

Azután összeveszett mindegyikkel.

Ez sem vezetett eredményre.

Jelentkezett szakszervezeti munkára, tiszteletbeli nőtanácstaggá választatta magát, elöljárt a május elsejei dekorálásban és háromszor végezte el az alapfokú szemináriumot.

Ez sem segített.

Az igazgatója már félt találkozni vele. Az új szerepét is csak szőrmentén, óvatosan adta át neki.

– Kulcsszerep, súlyponti szerep, sokrétű szerep. Tudom, nagy feladat eljátszani. De ha sikered lesz, talán még kitüntetést is kaphatsz érte.

Döbbenten meredt a beszélőre.

Hogyan?! Hát úgy is lehet kitüntetést kapni, hogy valaki jól eljátssza a szerepét? A szerepeit?

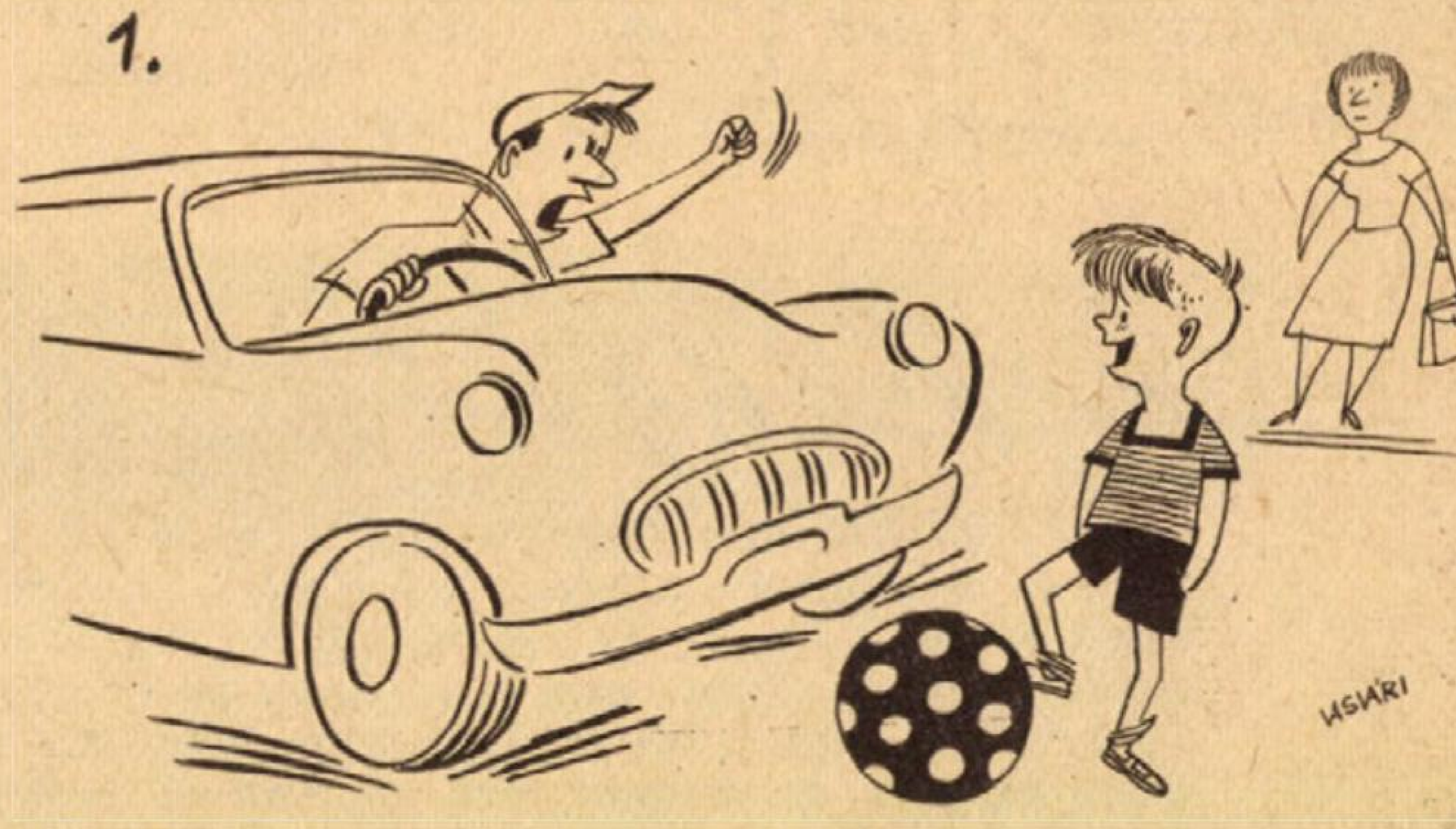
Érdekes. Erre még sohasem gondolt.

Rácz György

Napirenden a közlekedés

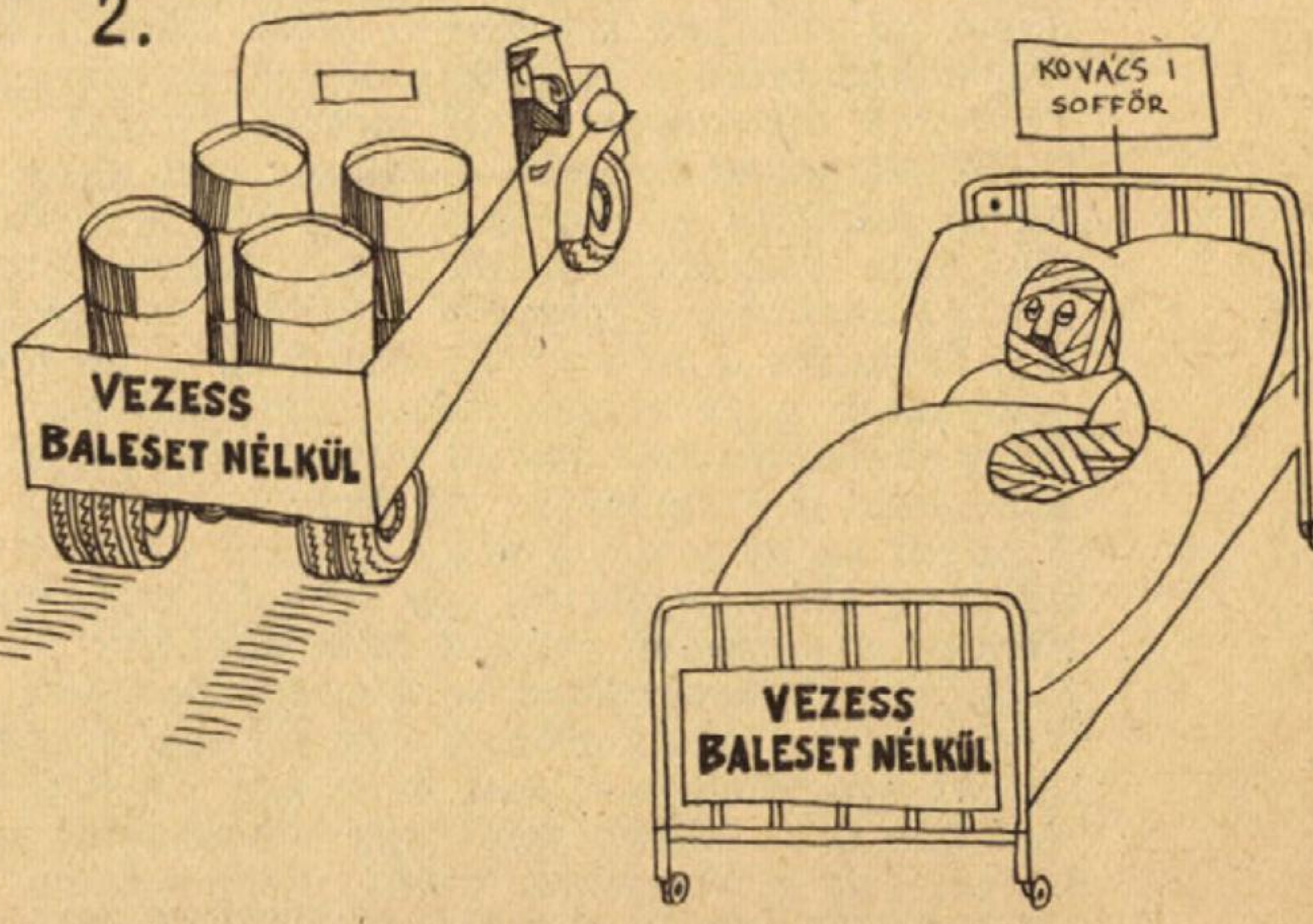
Vasvári Anna rajza

1.

– Nyugi, fater! Úgyis mindig a gyereknek van igaza!

2.

Megfelelő táblát, megfelelő helyre

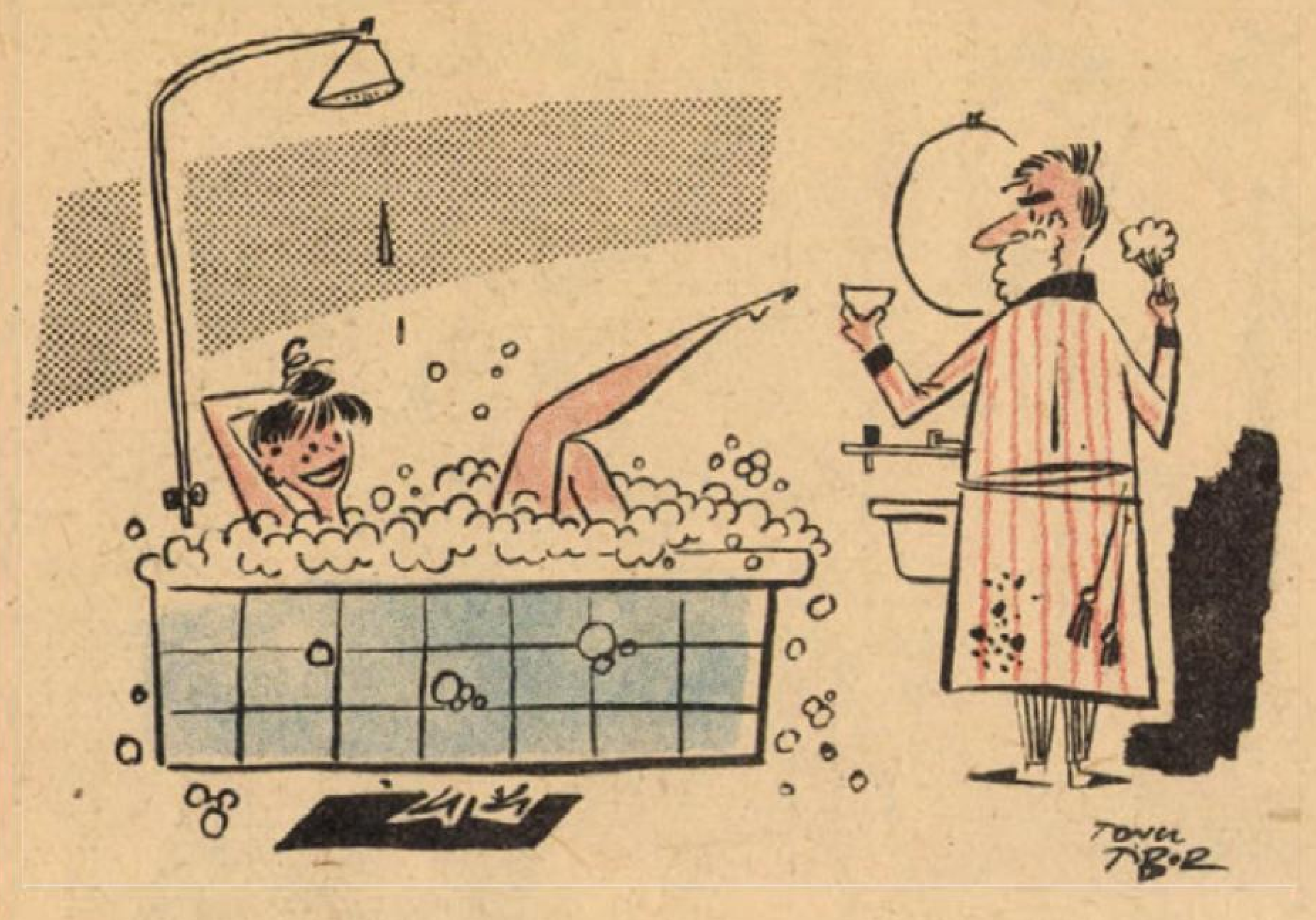
Egy hírhedtté vált arisztokrata

Bath márki eddig nem tette ismertté a nevét még szülőföldjén, Angliában sem. Most világszerte híressé vált, mégpedig azzal, hogy két vízfestményt vásárolt egy londoni árverésen, 600 fontért.

A két akvarellt Hitler festette.

Megszűnnek a fürdőszoba-viták

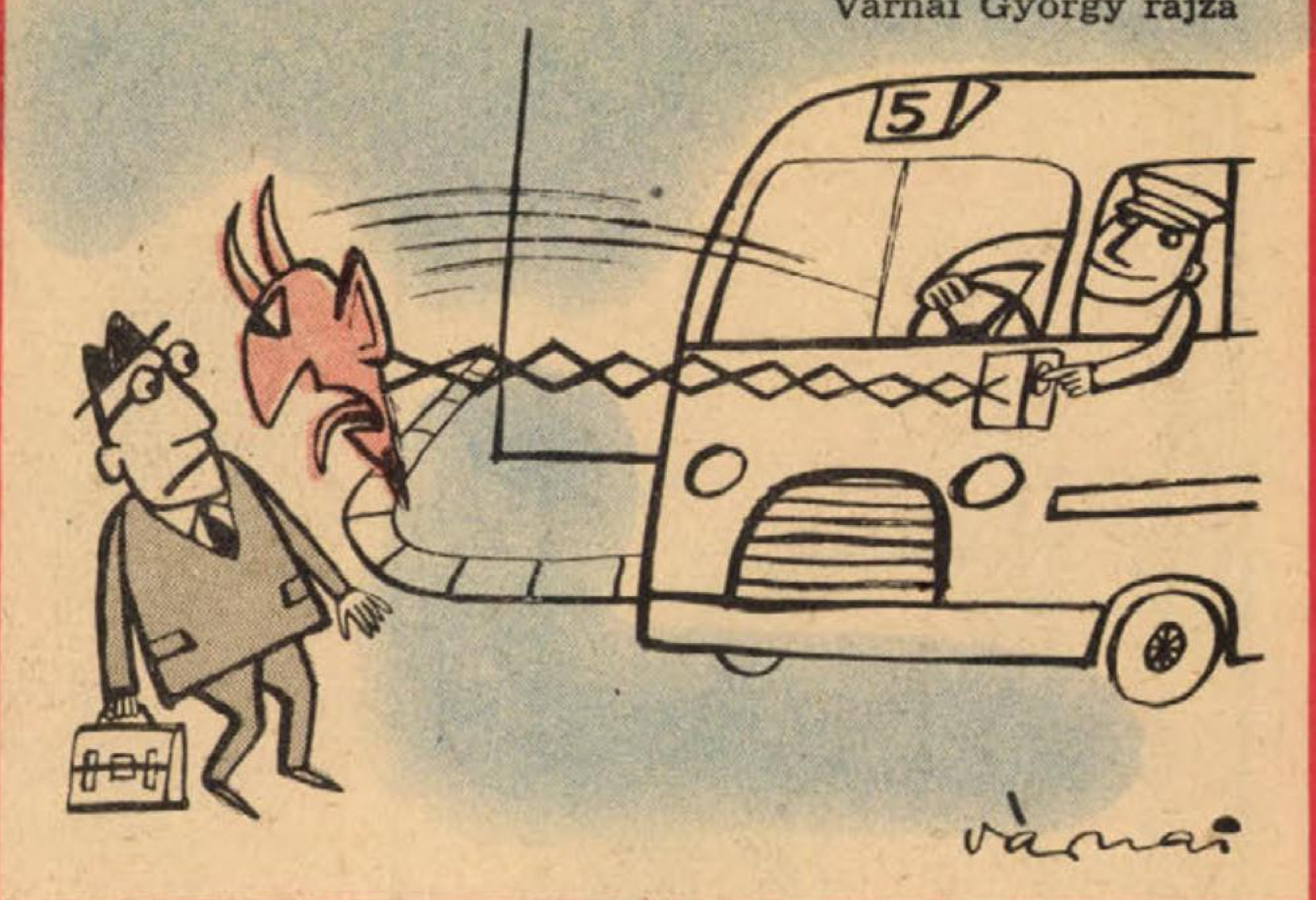
Toncz Tibor rajza

Megjelent az új kozmetikai újdonság: a habfürdő!

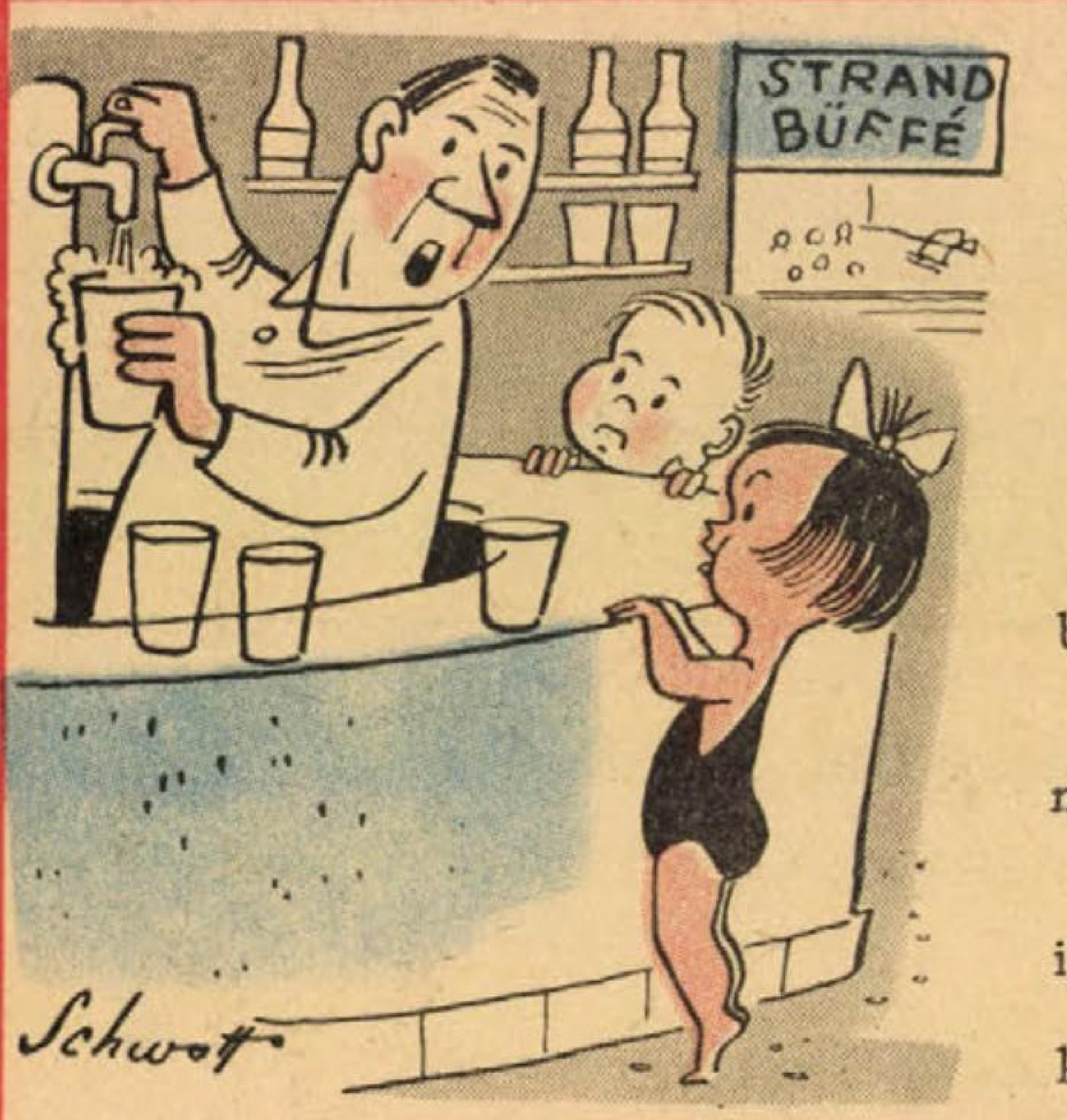
Elmés figyelmeztető szerkezet figyelmetlen gyalogosok részére

Várnai György rajza

Figyelmes vendéglátás

Schwott Lajos rajza

– Kérünk két bambit!
– Elfogyott.
– Akkor két Almuskát.
– Nincs.
– Hát akkor mit igyunk?
– Móri ezerjót, kicsikéim.

Nem vagyunk egyformák

Szegő Gizi rajza

– Ah! de gyönyörű!... – Ah! de unalmas!...

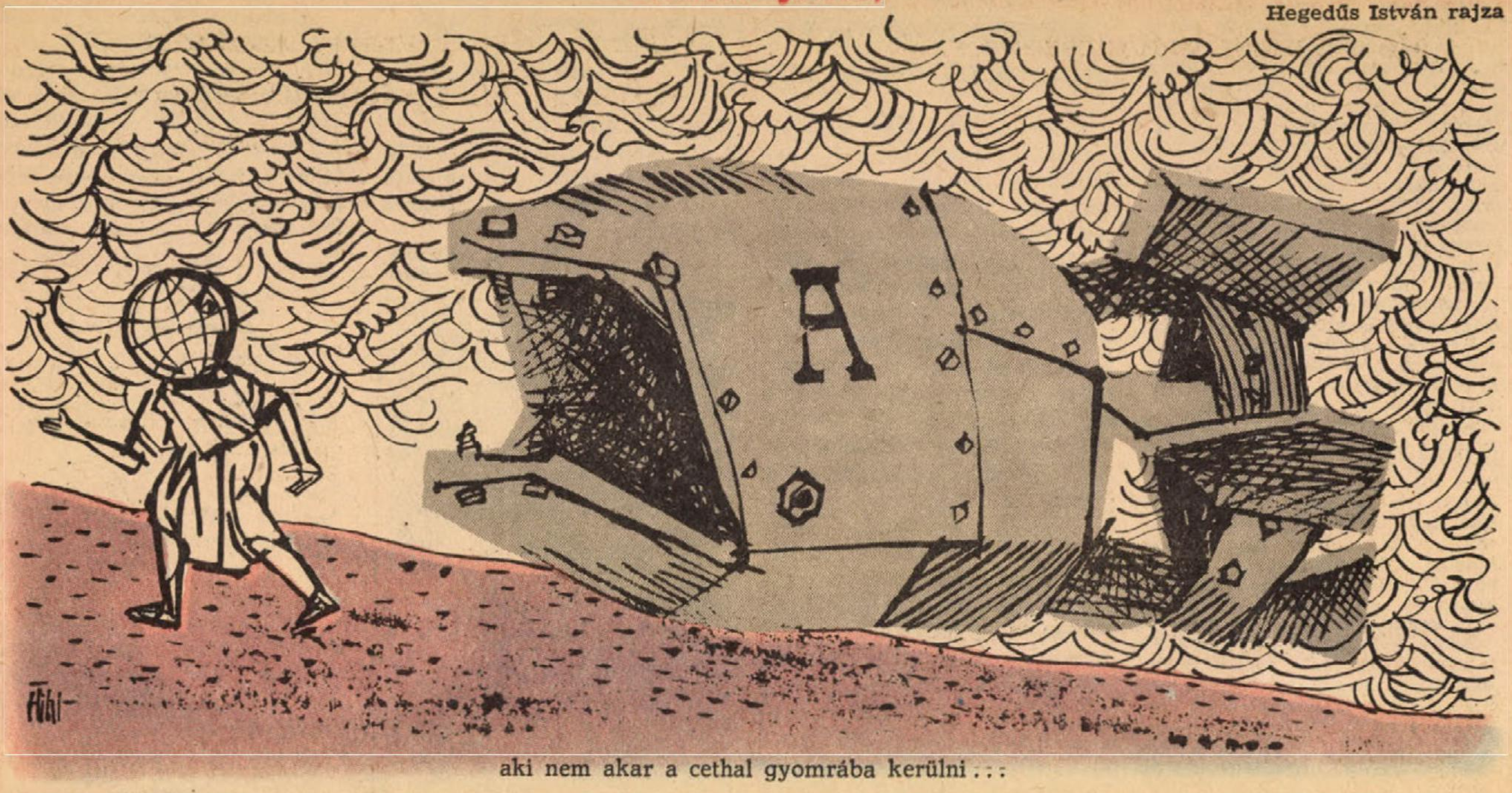
Az új ház

A Lágymányoson felépült egy négyemeletes ház,
Szép és vadonatúj minden, a falfestés és a máz.
Odaköltöztem be én és velem együtt sok lakó,
Boldogságunk olyan nagy volt, hogy az el sem mondható!..
Többen így kiáltottak fel: De szép, hogy ezt megéltem!..
Hogy azután mi történt, ezt gyorsan el kell mesélnem:
A Zubekék hármasszekrényét magasra csinálták,
Nem fért be a lakásajtón, bárhogyan is cibálták.
Ez azonban Zubek bácsi kedvét el nem rontotta,
Csákánnyal az ajtó felett a falat kibontotta!..
Tétényiné, hogy erkélyük használatlan ne legyen,
Falura küldte a férjét, hogy két malacot vegyen.
Azóta az erkélyen két disznó hízik szuszogva,
Míg a ház falán a moslék csörgedezik csurogva!..
Szalkaiék gyermekei az új mosókonyhából
Kiszedtek vasat és rezet, mindent, ami nincs fából,
Az új falakból az ólomcsövet is kirángatták,
Kiskocsin elszállítva a MÉH-nek beszolgáltatták.
Kovács szaktárs a folyosón vagdosta az aprófát,
Míg összetört a kövezet és leszakadt a korlát!..
Dubonyiék a fürdőszobájukat úgy fűtötték,
Hogy szobájukban a padlót mindenhonnan felszedték!..
Márkusné a konyhájába új fregolit tétetett,
E célból az új falakba nagy lukakat vésetett!..
Gárdonyinak a padláson egy gerenda útba volt,
Kivette a gerendát, mire a tető meghajolt,
Hogy a tető meghajlása ne okozzon haragot,
Támaszul a lépcsőkorlátból vitt fel egy darabot!..
Szóval, az új házunk, ami most készült el csak nemrég,
Két hét után olyan, mint egy elhanyagolt műemlék,
De viszont a kapunkra tegnap nagybüszkén kitettük:
„E HÁZAT SZOCIALISTA MEGŐRZÉSRE ÁTVETTÜK”!

Nádasi László

Modern Jónás,

Hegedűs István rajza

aki nem akar a cethal gyomrába kerülni . . .

L. Mitnyickij:

Úton-útfélen

Ha hihetünk az embereknek, a kárász jóízű, ha vajban kisütik. Maga a kárász erről még nem nyilatkozott.

*

— Most pedig szeretnék áttérni az önbírálatra — mondta végül az előadó —, sajnos azonban lejárt az időm.

Mennyire megsértődött, amikor meghosszabbították felszólalási idejét!

*

— Nem értem! — tárta szét a karjait az öreg pincér. — Bevezetik az önkiszolgáló üzemeket . . . Ki és kinek fog adni borravalót?

*

A pocakos éttermi gondnok elhatározta, hogy fogyókúrába kezd. A kosztosok mind lefogytak.

*

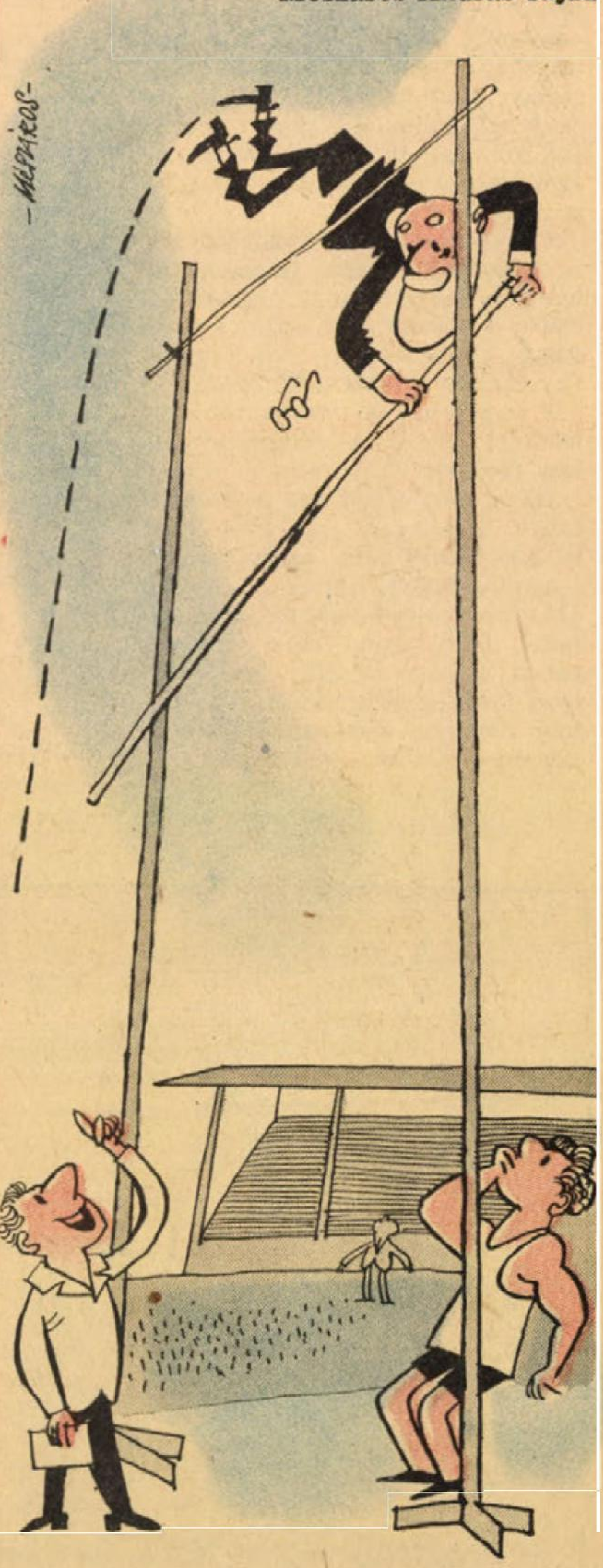
Az üzletben táblát függesztettek ki: „Kedves vevőink kiváló kiszolgálóinak brigádja".

Jó, hogy kiírták, különben senki sem vette volna észre.

(Oroszból ford.: Pogonyi Antal)

Itália szerelmese

Mészáros András rajza

– Ejnye, nagypapa, ilyen átlátszó trükkel akar kiutazni Rómába?!

Vakációban

Pusztai Pál rajza

– Maga az, Szabó Ilonka!?
– Nem én vagyok, tanár úr!

Női dolgok

Vasvári Anna rajza

– Ide figyelj, Gyula! Ha én uralkodni tudok magamon, te ne ülj nekem itt ilyen agresszíven!

Le a bürokráciával!

„Újjárombolás?"

Nemrégen készült el a XI. kerület, Bartók Béla út 101—103. számú, többemeletes lakóház, melynek földszinti részében — a környék lakói legnagyobb örömére — hatalmas üzletsort létesítettek. Az egyik üzlethelyiséget csemegeboltnak rendezték be. Megcsinálták a betonalapra rakott gyönyörű szép pultot és a pénztárfülkét, linóleummal beborították a perem-területeket, úgyhogy öröm volt nézni. A napokban ismét arra vitt az utam, amikor is megdöbbenve tapasztaltam, hogy négy-öt ember csákánnyal a kezében, serényen püföli szét azokat a berendezéseket, amelyeket néhány hónappal ezelőtt építettek. Nem álltam meg szó nélkül a látottakat; bementem és megkérdeztem az egyik embertől: mit csinálnak. A válasz rövid és elgondolkoztató volt: „Ez a bolt önkiszolgáló bolt lesz. Pultokra nincs szükség." Nem tudtam, hogy a válaszon dühöngjek, vagy nevessek. Úgy látszik, ennél az építkezésnél sem tudta a jobb kéz, mit csinál a bal.

Nem lehetne a tervezést és a kivitelezést úgy összehangolni, hogy e g y üzletet csak e g y s z e r építsenek át, de akkor aztán — jól?

Pál József
XI., Vincellér u. 43.

Feleséggel drágább

Az Utasellátó Vállalat kezelésében lévő hálókocsik igénybevételénél a menettérti útra különböző címen 9 forint kedvezmény illeti meg az utast, de csak akkor — és most tessék jól ide figyelni! — ha nem házastársával együtt veszi igénybe a szolgáltatást!

A vonatkozó szabályzat ugyanis kimondja, hogy házastársak utazása esetén nem alkalmazható a menettérti útra vonatkozó kedvezmény. No tessék! Így aztán, mivel két személyről van szó, 18 forint többletkiadást jelent a meggondolatlan férjnek!

Ha a szabályzat azt mondaná, hogy feleséggel a menettérti utazás ennyi meg ennyi százalékkal olcsóbb, megérteném. De azt, hogy megbírságoljanak valakit azért, mert hites élettársával együtt utazik, nem tartom összeegyeztethetőnek a békés egymás mellett élés magasztos elvével.

Toll Iván
Pécs, Rét u. 39.

„Magyaros vendégszeretet" Nyékládházán

Június 15-én kiküldetésben jártunk Tiszapalkonyán. A délelőtti órákban érkeztünk meg Nyékládházára és mivel nem kaptunk közvetlen csatlakozást, úgy döntöttünk, hogy ebédünket a helyi Földművesszövetkezetnek a Budapesti úton levő büfé-falatozójában fogyasztjuk el. Mire az óramutató elérte a tizenkettest, mi már a büfében falatoztuk a falatozhatót és az ablakon keresztül néztük a hirtelen kerekedett orkán tombolását. Mikor az ebédelés közepetáján tartottunk, legnagyobb meglepetésünkre felszólítottak bennünket, hagyjuk el a helyiséget, mert „átadás van". Először csodálkoztunk, majd erősen tiltakoztunk a kidobás ellen, mondván, hogy a nyitvatartási idő az előírás szerint 6–21 óráig. De a boltvezető hajthatatlan maradt és mi az ő harmadszori erélyes felszólítására kivonultunk a zuhogó esőbe. Mire az állomást elértük, bőrig áztunk. A gyors kényszertávozás ellenére sikerült megtudnom Barkóczy András boltvezető nevét, akit e „magyaros vendégszeretetért" egyhamar nem fogunk elfelejteni.

Konrád Anselm
Kőfejtő V. Sóskút

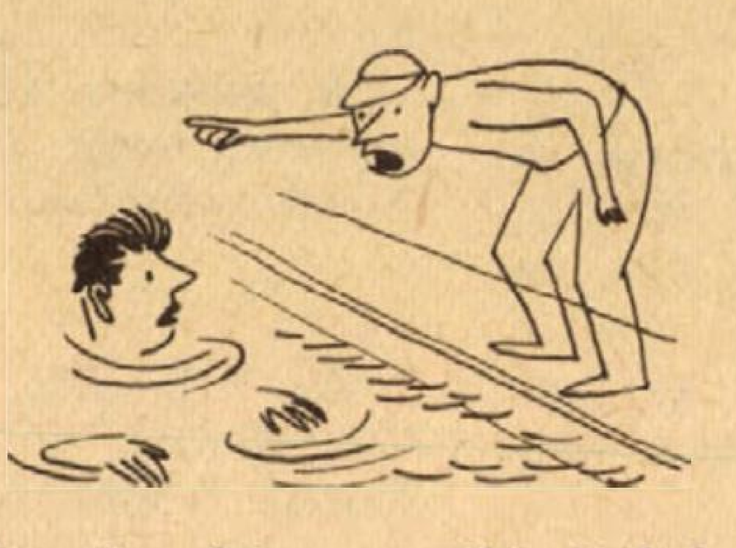

EZT LÁTTUK
az UVATERV épület előtt, a Duna Korzón.

Egyenjogúságot — a strandon is!

Június elején megkezdtem a fürdőszezont a Széchenyi strandon azzal a szándékkal, hogy munka előtt mindennap úszom néhány száz métert. Alig kezdtem azonban a remek reggeli vízitornához, amikor az úszómester erélyesen figyelmeztetett, hogy kendő vagy fürdősapka nélkül úszkálni szigorúan tilos. Ezt a figyelmeztetést röpke félóra alatt még kétszer megismételte és én meg is ígértem neki, hogy holnaptól kezdve már fejkendőt viselek.

Belátom, hogy egészségügyi szempontból szükség van arra, hogy a nők csak kendőben, vagy sapkában úszkáljanak. A fonákság az én esetemben csak abban van, hogy teljesen rövidre nyírt, úgynevezett Eton-frizurát hordok, tehát a hajam sokkal rövidebb, mint a me-

dencébe fejest ugráló férfiak nagy részéé.

Miért kell mégis kendőben, vagy gumisapkában izzadva úsznom? Csak azért, mert nő vagyok?

F. J.-né
XIV., Gizella út 47.

Lánc, lánc, Pannónia lánc...

A Magyar Nemzeti Bank selylyei fiókjában dolgozom mint földművesszövetkezeti előadó. Mivel rendszeresen járom a vidéket, a múlt évben vásároltam egy használt Pannónia motorkerékpárt. Némi generálozás után majdnem egy évig futottam vele, mikor is a lánca tönkre-

ment. Pótlása ügyében egy hónap óta a következő városok és községek szaküzleteiben jártam: Pécs, Kaposvár, Siófok, Sellye, Balatonlelle, Vajszló, de lánc sehol. Sok Pannónia-tulajdonos nevében kérem a csepeli gyártó vállalatot, hogy necsak a motorokat adja el, hanem adjon hozzá alkatrészt is.

Kőszegi Ferenc
Vajszló

Az érdekeltek hozzászólnak

A „Táncoló lábos" című cikkükre közlöm, hogy a minőségi hibák fokozottabb vizsgálatára mind a gyártó mű, mind a nagykereskedelmi vállalatok figyelmét felhívtam.

BKM Vas és Műszaki Főig.
Keleti Miklósné
oszt. vez.

„Minek nevezzelek?" cím alatt tett észrevételre közöljük, hogy az *újsághirdetésben tévedés* történt, mert az Almuskának a híres kajszi- és őszibarackléhez semmi köze. A Hírös kajszi- és őszibaracklevet kajszi- és őszibarackból a *Kecskeméti Konzervgyár*, az Almuskát pedig tisztán almából a *Budapesti Konzervgyár* gyártja.

Budapesti Konzervgyár
Szenes Endréné főmérnök.

„Nem az én pincérem" című bírálatukra közöljük, hogy B. A. kisegítő felszolgáló az említett napon valóban leitta magát munkahelyén, ezért a vállalattól el is bocsátottuk.

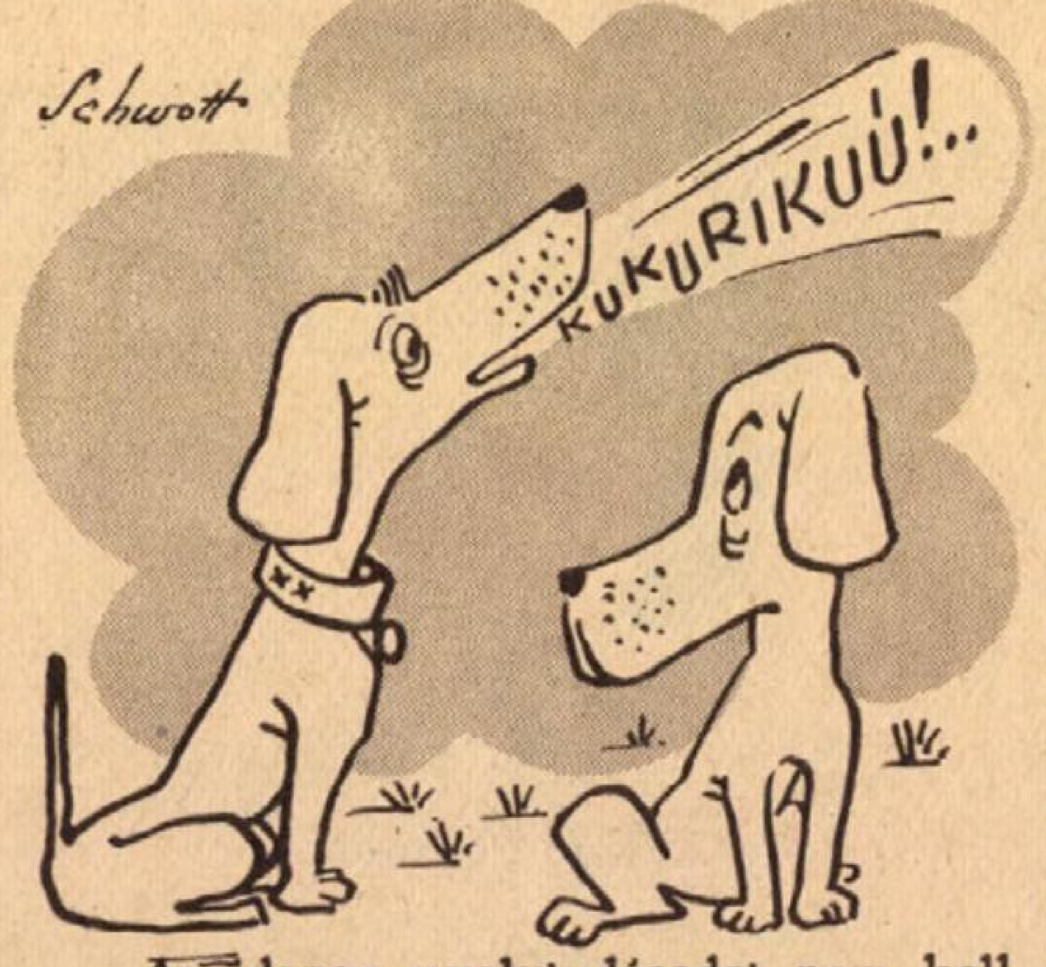
VII. ker. Vendéglátóip. V.
Nemes Miklós ig. h.

A csodagyerek

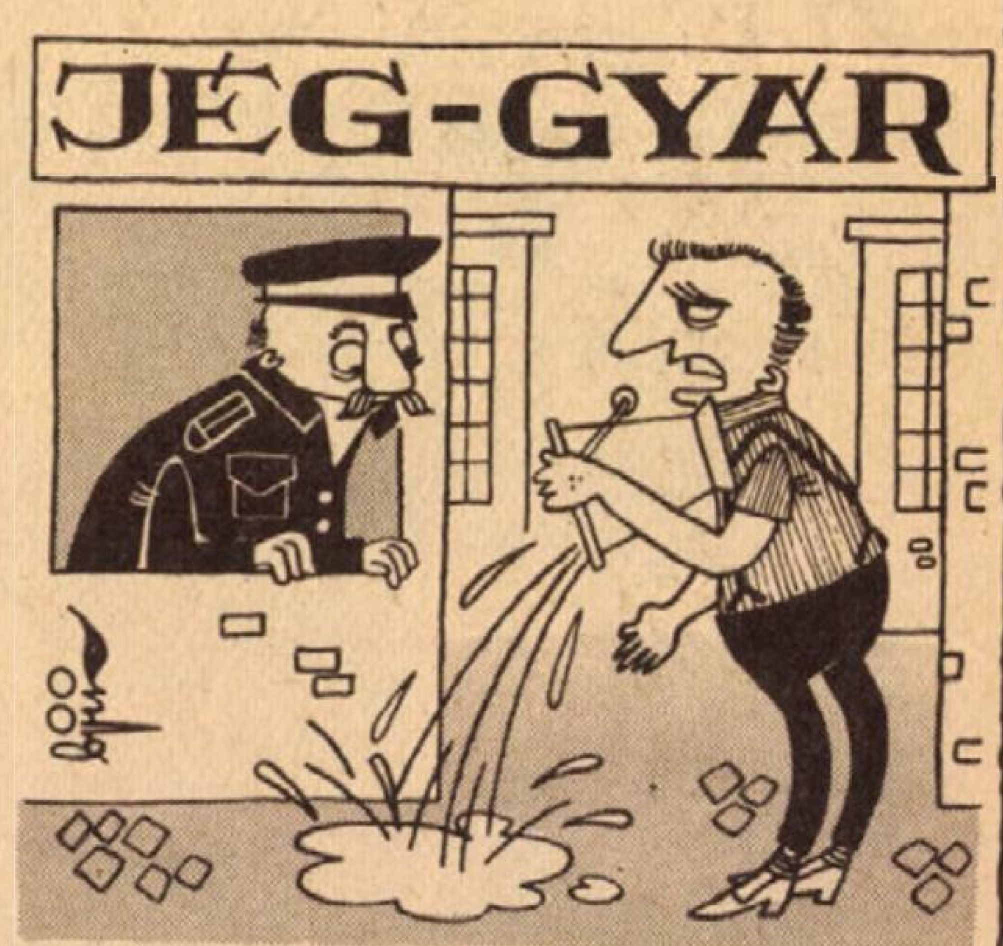
– Hogy nagy művész legyél, meg kell tanulnod szenvedni!...

Szemrehányás

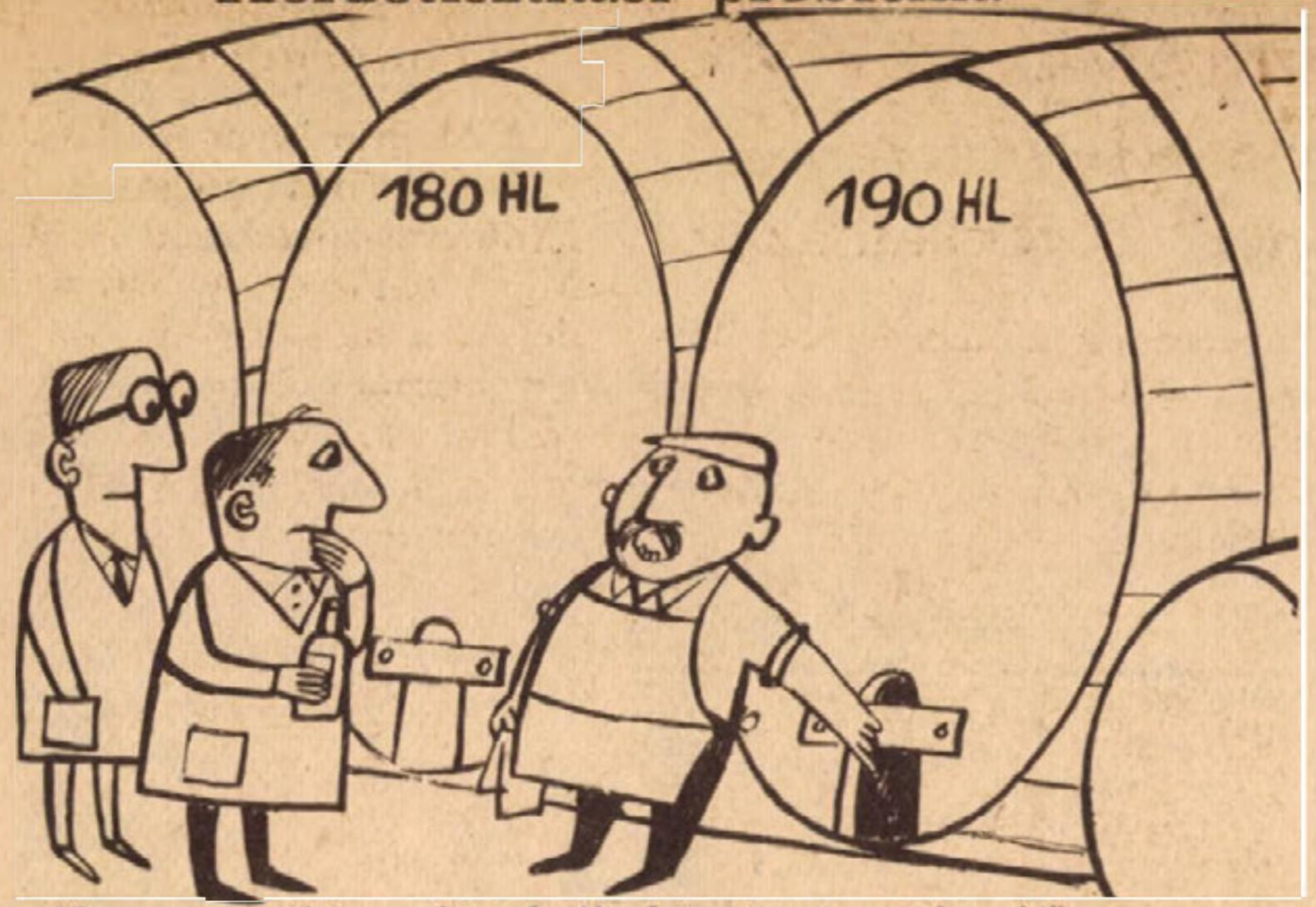
– Az idegen nyelvtudásodat nem kell állandóan fitogtatni..:

Javíthatatlan reklamáló

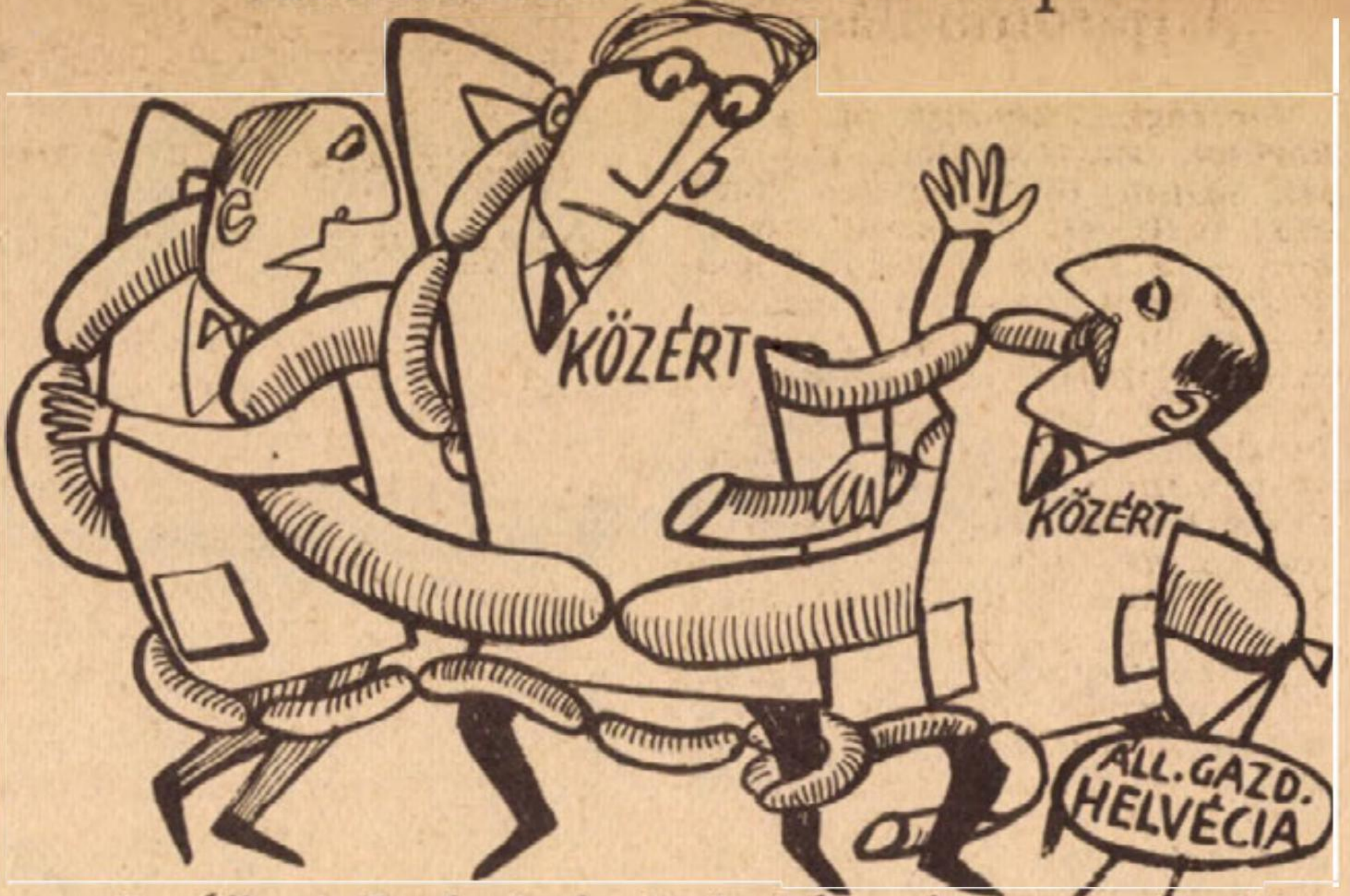
– Visszahoztam, kérem. Elolvadt!

Hordótisztítási probléma

– Vagy nagyobb nyílást kell készíteni a hordókra, vagy fogyókúrát kell tartanunk . . .

Kecskeméti Laokoon-csoport

Az Állami Gazdaság hentesárui komoly konkurrenciát jelentenek a Közértnek . . .

Röviden HELVÉCIÁRÓL

A múlt század derekán egy gazdag svájci tőkés megjelent Kecskeméten és a város uraitól holdanként negyven krajcárért vásárolt egy óriási határ homokot. Betelepítette szőlővel, a kellős közepébe egy miniatür várkastélyt épített várfokkal, lőrésekkel és elnevezte Helvéciának. Akkoriban azt mondták a derék svájcira, hogy bolond, a homokba szórja a pénzét. Azóta már mindenki tudja, hogy volt annak magához való esze.

Helvécia ma már, szinte a láthatárig terjedő frissen permetezett szőlőivel és gyümölcsöseivel, no meg a várkastéllyal együtt állami gazdaság. Persze, Helvéciának állami korában is van magához való esze. Egyrészt azért, mert kitűnő borokat termel, másrészt pedig számos más üzemágat is meghonosított. Többi között például vágóhídja és húsfeldolgozó üzeme, sőt pálinkafőzdéje is van, Kecskemét központjában pedig összes saját termékeit árusító elsőrendű üzlete, külön borkiméréssel.

Néhány év óta Petőfi Sándor igazgatja Helvéciát. Róla már többször megírták, hogy nem tévesztendő össze halhatatlan költőnkkel. De arról még eddig sehol sem olvastam, hogy ő nemcsak főiskolát végzett agronómus-mérnök és Helvéciának az igazgatója, hanem gombatenyésztő és pecsenyekacsa hizlaló szakember is.

Helvéciában hallom, hogy Petőfi éppen a kacsáinál van, negyven kilométerre innen, a Szendrei-telepen. Érthető, ha ebben a pillanatban Szendrey Júliára gondolok, de nem sokkal később kiábrándít lírai visszaemlékezésemből maga Petőfi Sándor, amikor kezet rázunk és közli velem, hogy a telep csak azért Szendrei, mert Szendreinek hívták a régi tulajdonost.

Semmirevaló terület volt ez a Szendrei-tanya. Petőfi Sándor csinált belőle két év alatt virágzó kertészetet és csemegegombatelepet. De gombát csak szeptembertől májusig érdemes tenyészteni. Mit csináljon Petőfi Sándor májustól szeptemberig ezzel a melegítőcsövekkel keresztül-kasul szelt hosszú épülettel? Napos kacsát vásárolt és most itt nyüzsög a lábunk előtt négyezerötszáz apró, sárgapihés kacsa. „Edzőtáborban" vannak éppen, vagyis naposnak. Nyolc hét múlva több mint két kilóra hízott pecsenyekacsaként kerülnek a piacra, sőt exportra is. Szeptemberig tizenhatezerötszáz pecsenyekacsa hízik itt! Egyedül ez: háromnegyedmilliós termelési értéket jelent Helvéciának.

Napbarnított arcú, mozgékony és határozott ember Petőfi Sándor, még jóval innen a negyvenen. Egész nap a „birtokát" járja, mindig keresi, kutatja az újat. Vállalkozó szellem! Azt mondják, Helvéciának nem egészen magától van magához való esze, mint valamikor az egykori svájci tőkésnek, hanem Petőfi Sándortól is.

F. Gy.

Munkában a hídtraktor

– Hallod-e, ha velem beszélsz. szállj le arról a magas lóról! . . .

*

Várnai György rajzai

Városkapu

Kaján Tibor rajza

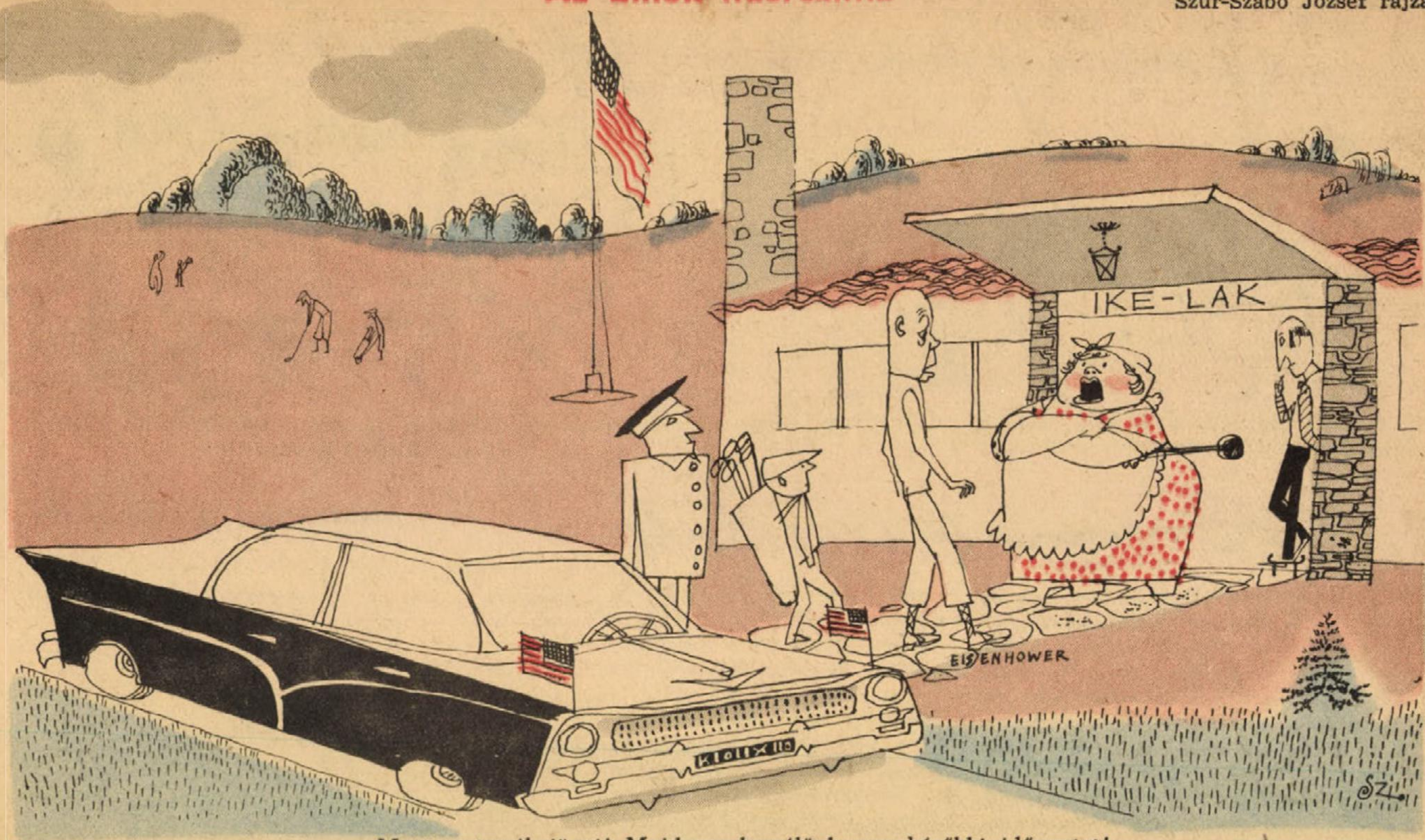
Humoros hirdetmények a VII. kerületi házakban

Schwott Lajos rajza

Az Elnök lidércálma

Szür-Szabó József rajza

– Most ne tessék jönni! Majd megbeszélünk egy későbbi időpontot!

Divatmagyarázatunk: Mi mindenre jó a nagyzsebes szoknya?

Ki miben VÉTKEZETT...

— *Pokoli részlet, amit Dante kihagyott* —

Az alvilágnak egyik bugyorában,
hol minden bú, baj, bűn, ború örök,
egy nagy térségen álmélkodva láttam,

hogy vidám, borzas, pajkos ördögök
oly ténykedésben lelték kedvüket,
mit meg nem tesz a legrosszabb kölyök.

Egy üzlet előtt — különös tünet! —
férfiak és nők álltak hosszú sorban
és boldog vágy dagasztá keblüket,

mert almát és húst osztottak ingyen ottan.
S ki csámcsogott már a küszöbre érve
és kis kosarát fogta izgatottan,

felkészülve a pompás csemegére,
azt megragadták víg pokolfiak
és hátralökték, a sor legvégére!

Mily átkok zúgtak erre, mily szavak,
amiket el nem tűr a nyomdafesték!
Míg a sok ördög egyre csak kacag.

— Óh! — kiálték — mi nyomja ezek lelkét?
A Költő felelt: — Tolakodók voltak,
kik megkerülve a sortállás rendjét,

mindenütt orvul előnyomakodtak!

Lovászy Márton

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel. 343—100, 142—220. — 60.2639 — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány utca 3. — Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850.